

Canon of Dordt

(Odia)

ଓର୍ଥର ନିରୁପିତ ମାନଦଣ୍ଡ

Translated in Odia by:

Five SOLAS India Translation Society

www.fivesolasindia.com

ପରିଚୟ

ନେଦରଲ୍ୟାଣ୍ଡରେ ଡର୍ଚ୍ଚ ଆଲୋଚନାସଭାର ପାଞ୍ଚଟି ମୁଖ୍ୟ ବିବାଦୀୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଡର୍ଚ୍ଚଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଜଣାଶୁଣା । ଏଥିରେ ୧୬୧୮-୧୯ ମସିହାରେ ଡୋର୍ଡ୍ରେଚ୍ ସହରରେ ଭେଟିଥିବା ମହାନ ଡର୍ଚ୍ଚ ଆଲୋଚନାସଭା ଦ୍ଵାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଉପଦେଶଗୁଡ଼ିକର ବଳବ୍ୟ ରହିଛି । ଯଦିଓ ଏହା ନେଦରଲ୍ୟାଣ୍ଡର ସଂସ୍କାରିତ ଚର୍ଚ୍ଚଗୁଡ଼ିକର ଏକ ଜାତୀୟ ସିନୋଡ୍ ଥିଲା, ଏହାର ଏକ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଚରିତ୍ର ଥିଲା, କାରଣ ଏହା କେବଳ ଡର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରତିନିଧୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନୁହେଁ ବରଂ ଆଠଟି ବିଦେଶୀ ଦେଶର ଚର୍ଚ୍ଚ ଜଣ ପ୍ରତିନିଧୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଆରମ୍ଭିକ ସମୟରୁ ଉତ୍ଥାନ ଦ୍ଵାରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଡର୍ଚ୍ଚ ଚର୍ଚ୍ଚଗୁଡ଼ିକରେ ଏକ ଗୁରୁତର ବିବାଦର ସମାଧାନ ପାଇଁ ସିନୋଡ୍ ଅଫ୍ ଡର୍ଚ୍ଚ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଲେଡେନ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର ଇଣ୍ଟରଚର୍ଚ୍ଚିକ ପ୍ରଫେସର ଯାକବ ଆର୍ମିନିଅସ୍ ଅନେକ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ଉପରେ କାଲ୍-ଭିନ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ । ଆର୍ମିନିଅସଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ତାଙ୍କର ନିଜ ଅନୁଗାମୀମାନେ ୧୬୧୦ରେ ରିମୋନସ୍ଟ୍ରାନ୍ଦରେ ଏହି ପାଞ୍ଚଟି ବିଷୟ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ମତ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଏହି ଚୁକ୍ତିପତ୍ର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଅଧିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆର୍ମିନିୟାନେ ପୂର୍ବ ବିଶ୍ଵାସ ଉପରେ ଆଧାର କରି ନିର୍ବାଚନ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ । ସର୍ବ ଜଗତର ମନ ମଜା ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତର ପ୍ରୟୋଗ ହେଉଅଛି ଯେଉଁମାନେ ସ୍ଵାଧୀନ ଭାବରେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଇଣ୍ଟରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ପ୍ରତିରୋଧକତା, ପରିତ୍ରାଣରୁ ଖସିଯିବାର ସମ୍ଭବତା ଏବଂ ସୀମିତ ମାନବୀୟ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର ତାହାକୁ ଆପଣେଇଥାନ୍ତି । ଡର୍ଚ୍ଚ ଆଲୋଚନାସଭା ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲା ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ରର ଶିକ୍ଷା ଅନୁଯାୟୀ ବିଶ୍ଵାସୀଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣର ଏକ ଗଭୀର ନିଶ୍ଚିତତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂସ୍କାରିତ ଶିକ୍ଷାଦାନ ସ୍ଥିର କଲା ।

ଆର୍ମିନିଆନ୍ ବିବାଦ ସମୟରେ ବିବାଦୀୟ ତତ୍ତ୍ଵ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ନ୍ୟାୟିକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେତୁ ସଂସ୍କାରିତ ସ୍ଵୀକାର ମଧ୍ୟରେ କାନନ୍ ଏହିପରି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅଟେ । ମୂଳ ଉପକ୍ରମଣିକା ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ “ବିଚାର” ବୋଲି କହିଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଉପରୋକ୍ତ ପାଞ୍ଚଟି ତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଇଣ୍ଟରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସହିତ ସହମତ ହୋଇଥିବା ଉଭୟ ପ୍ରକୃତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଇଣ୍ଟରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସହିତ ସହମତ ନଥିବା ମିଥ୍ୟା ମତବ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଛି । ବେଲଜିୟମ ସ୍ଵୀକୃତି ଏବଂ ହେଡେଲବର୍ଗ ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ତର ଅପେକ୍ଷା କାନନ୍ର ଏକ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ପରିସର ଅଛି କାରଣ ସେମାନେ ସମଗ୍ର ତତ୍ତ୍ଵକୁ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବିବାଦରେ ଥିବା ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵର ପାଞ୍ଚଟି ବିନ୍ଦୁ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତି ।

ଯଦିଓ ଫର୍ମରେ ଡର୍ଚ୍ଚର କାନନ୍ରେ କେବଳ ଚାରୋଟି ପଏଣ୍ଟ ଅଛି, ଆମେ ପାଞ୍ଚଟି ବିନ୍ଦୁ ବିଷୟରେ ସଠିକ୍ ଭାବରେ କହିଥାଉ, କାରଣ ୧୬୧୦ ରିମୋନସ୍ଟ୍ରାନ୍ଦର ପାଞ୍ଚଟି ଅନୁଲେଦ ସହିତ କାନନ୍ ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା । ମୁଖ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ତିନି ଏବଂ ଚାରି ଗୋଟିରେ ମିଶ୍ରିତ ହେଲା, ସର୍ବଦା ଯେପରି ମୁଖ୍ୟ ତିନି/ଚାରି ବିନ୍ଦୁ ଭାବରେ ନାମିତ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁଖ୍ୟ ବିନ୍ଦୁଗୁଡ଼ିକ ଏକ ସକରାତ୍ମକ ଏବଂ ନକାରାତ୍ମକ ଅଂଶକୁ ନେଇ ଗଠିତ । ପୁରୁଣା ହେଉଛି ଏହି ବିଷୟ ଉପରେ ସଂସ୍କାରିତ ତତ୍ତ୍ଵର ଏକ ବିସ୍ତାର ବିଶ୍ଳେଷଣ, ପରବର୍ତ୍ତୀତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ତୁଟିର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ । ଯେତେବେଳେ ଆମେରିକାରେ ସଂସ୍କାରିତ ମଣ୍ଡଳୀ ତୁଟି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକୁ ସ୍ଵୀକୃତି ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ, ତଥାପି ଏହା ସ୍ଵୀକାର କରେ ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତୁଟିଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରି ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ।

ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଥିବା ବାଇବଲ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଗୁଡ଼ିକ ମୂଳ ଲାଟିନ୍ ରୁ ଅନୁବାଦ ଅଟେ ଏବଂ ତେଣୁ ସର୍ବଦା ସାମ୍ପ୍ରତିକ ସଂସ୍କରଣ ସହିତ ମେଳ ଖାଉ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ମୂଳ ପାଠ୍ୟରେ ନାହିଁ, ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକର ଅଧ୍ୟୟନକୁ ସହଜ କରିବା ପାଇଁ ଉପ-ମୂଖ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସକାରାତ୍ମକ ଅନୁଲେଖ ଏବଂ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଛି ।

ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱର ପ୍ରଥମ ମୁଖ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ।

ଇଶ୍ୱରୀୟ ଚୟନ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ।

ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୂର୍ବ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସାମାନ୍ୟ ବିଚାର ଯାହା ସିନୋଦ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସହିତ ଏକମତ ବୋଲି ଘଷଣା କରେ ଏବଂ ସଂସ୍କୃତିତ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକରେ ବାର୍ତ୍ତାମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଅନେକ ଅନୁଲେଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ।

ଅନୁଲେଖ : ୧ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଧିକାର ।

ଯେହେତୁ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଆଦମଙ୍କଠାରେ ପାପ କରିଛନ୍ତି, ଅଭିଶାପ ଅଧୀନ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ପାପରେ ଛାଡ଼ିଦେଇ, ଅଭିଶାପଧିନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ଯୋଗୁଁ ବିନାଶ କରିବା ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ପ୍ରେରିତଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ରୋମୀୟ: ୩:୧୯, "ଯେପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁଖ ବନ୍ଦ କରାଯିବ ଓ ସମସ୍ତ ଜଗତ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରରେ ଦଣ୍ଡନୀୟ ହେବ" । ଏବଂ ପଦ ୨୩: "କାରଣ ସମସ୍ତେ ପାପ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି" । ଏବଂ ରୋମୀୟ ୬:୨୩ "କାରଣ ପାପର ବେତନ ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁ" ।

ଅନୁଲେଖ : ୨ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମର ପ୍ରକାଶନ ।

କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ଯେ ସେ ନିଜର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ରକୁ ଜଗତକୁ ପଠାଇଲେ, ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ବିନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ୧ ଯୋହନ ୪:୯; ଯୋହନ ୩:୧୬ ।

ଅନୁଲେଖ : ୩ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର ।

ଯେପରି ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଆସିବେ, ପରମେଶ୍ୱର ଦୟାଳୁ ଭାବରେ ଏହି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁସମାଚାରର ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାନ୍ତି, ଯାହାକୁ ସେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ଏବଂ କେଉଁ ସମୟରେ ସେ ପ୍ରସନ୍ନ ହେବେ । ଯେଉଁ ସେବା ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟମାନେ କୃଷିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଅନୁତାପ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ନିମନ୍ତେ ଆହ୍ୱାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ରୋମୀୟ ୧୦: ୧୪-୧୫ "ତେବେ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନାହାଁନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ କିପରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ ? ପୁଣି, ଯାହାଙ୍କ କଥା ସେମାନେ ଶୁଣି ନାହାଁନ୍ତି, କିପରି ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ? ଆଉ ପ୍ରଚାରକ ବିନା ସେମାନେ କିପରି ଶୁଣିବେ ? ପୁଣି, ପ୍ରେରିତ ନ ହେଲେ କିପରି ପ୍ରଚାର କରିବେ ? ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି, "ଯେଉଁମାନେ ଶୁଭ ବିଷୟର ସୁସମାଚାର ଆଣନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ପାଦ କିପରି ଶୋଭାଯୁକ୍ତ" ।

ଅନୁଲେଖ : ୪ ସୁସମାଚାରର ଦୁଇପାର୍ଶ୍ୱ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ।

ଯେଉଁମାନେ ଏହି ସୁସମାଚାରକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ରହିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ତଥା ଜୀବନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରନ୍ତି, ସେ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧରୁ, ଏବଂ ବିନାଶରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଉପହାର ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

ଅନୁଚ୍ଛେଦ :୪ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସର ଉଚ୍ଚ ।

ଏହି ଅବିଶ୍ୱାସର କାରଣ ବା ଦୋଷ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପାପ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ମନୁଷ୍ୟରେ । ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରିତ୍ରାଣ ହେଉଛି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମୁକ୍ତ ଉପହାର । ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି: "କାରଣ ଅନୁଗ୍ରହରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଅଛ; ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିଜଠାରୁ ହୋଇ ନାହିଁ, ତାହା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାନ" ଏଫିସୀୟ ୨:୮ । "କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେ ଅନୁଗ୍ରହ ଦିଆଯାଇଅଛି, ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କ ସକାଶେ ଦୁଃଖଭୋଗ ମଧ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦିଆଯାଇଅଛି; ଫିଲିପ୍ପୀୟ ୧:୨୯ ।

ଅନୁଚ୍ଛେଦ :୬ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନନ୍ତ ବିଧି ।

ପ୍ରକୃତରେ କେତେକ ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ବିଶ୍ୱାସର ଉପହାର ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଆଉ ଅନେକ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏହା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନନ୍ତ ଆଦେଶରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, "କାରଣ ଜଗତ ଆରମ୍ଭରୁ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜଣା" ପ୍ରେରିତ ୧୫:୧୮ । "ଯେଣୁ ଯେଉଁ ଇଶ୍ୱର ଆପଣା ଇଚ୍ଛାର ସଙ୍କଳ୍ପାନୁସାରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସାଧନ କରନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ଅନୁସାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ନିରୂପିତ ହେଲୁ" ଏଫିସୀୟ ୧:୧୧ । ଆପଣା ବିଧି ଅନୁଯାୟୀ, ସେ ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ନରମ କରନ୍ତି, ଯଦିଓ ଅତି କଠିନ ଥାଏ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ପ୍ରେରଣା ଦିଅନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେ ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଜର ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରରେ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟତାକୁ ଏବଂ ହୃଦୟର କଠିନତାରେ ଛାଡ଼ିଥାନ୍ତି । ଏବଂ ଏଠାରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଗଭୀର ଜ୍ଞାନର କାର୍ଯ୍ୟ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦୟାର ମହାନତା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୁଏ, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଧାର୍ମିକ ଭେଦଭାବ ଜନ୍ମାଏ, ଯାହା ସମାନ ଭାବରେ ବିନାଶ ଅଧିକ । କିମ୍ବା ଚୟନ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନର ଏହି ବିଧି, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି, ଯଦିଓ ବିକୃତ, ଅଶୁଦ୍ଧ ଏବଂ ଅସ୍ଥିର ମନର ଲୋକମାନେ ନିଜ ବିନାଶ ପାଇଁ ଲଢ଼ନ୍ତି, ତଥାପି ପବିତ୍ର ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ଯେ ଆତ୍ମାମାନେ ଅଖତନୀୟ ସାହ୍ୱନା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

ଅନୁଚ୍ଛେଦ :୭ ଚୟନ

ଚୟନ ହେଉଛି ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ଯେଉଁଥିରେ, ଜଗତର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପୂର୍ବରୁ, ସେ କେବଳ ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହର ସାର୍ବଭୌମ ସୁଖ ଭୋଗ ଅନୁଯାୟୀ, ନିଜ ଦୋଷରେ ପଡ଼ିଥିବା ସମଗ୍ର ମାନବ ଜାତିରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ଥିତିରୁ, ପାପ ଏବଂ ବିନାଶରେ, ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟକ ବ୍ୟକ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଶେଷ ମୁକ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯାହାଙ୍କୁ ସେ ଅନନ୍ତକାଳରୁ ମନୋନୀତ ଏବଂ ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଭାବରେ ନିୟୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରିତ୍ରାଣର ମୂଳଦୁଆ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ, ଯଦିଓ ପ୍ରକୃତି ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଭଲ କିମ୍ବା ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ଦୁଃଖରେ ଜଡ଼ିତ, ଇଶ୍ୱର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଦେବାକୁ, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଧାର ପାଇବାକୁ, ଏବଂ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହଭାଗିତାକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି; ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଏବଂ ଆତ୍ମା, ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସ, ଯଥାର୍ଥତା ଏବଂ ପବିତ୍ରତା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଏବଂ ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସହଭାଗୀତାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବରେ ସଂରକ୍ଷଣ କରି, ଶେଷରେ, ତାଙ୍କର ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଗୌରବମୟ ଅନୁଗ୍ରହର ପ୍ରଶଂସା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୌରବାଦିତ କରିବାକୁ ମାନନୀତ କଲେ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି: "ଅର୍ଥାତ୍ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମତରେ ପବିତ୍ର ଓ ଅନିନ୍ଦନୀୟ ହେଉ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଜଗତର ପଞ୍ଚମ ପୂର୍ବେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲେ; ପୁଣି, ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ପୁତ୍ର କରିବାକୁ ଆପଣା ସ୍ୱଚ୍ଛଦ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମରେ ପୂର୍ବରୁ ନିରୂପଣ କଲେ; ଏହା ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ଗୌରବର ପ୍ରଶଂସା ନିମନ୍ତେ ହୋଇଅଛି; ସେହି ଅନୁଗ୍ରହ ସେ ପ୍ରିୟତମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି" ଏଫିସୀୟ ୧:୪-୬ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

ସ୍ଥାନରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଡାକିଲେ; ଏବଂ ସେ ଯାହାକୁ ଡାକିଲେ, ସେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକ କଲେ; ଆଉ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ କଲେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୌରବାଦିତ ମଧ୍ୟ କଲେ ।

ଅନୁଚ୍ଛେଦ : ୮ ଚୟନର ଏକ ଏକକ ବିଧି ।

ଚୟନର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପୁରାତନ ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ସମାନ ବିଧି: ଯେହେତୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଈଶ୍ଵରୀୟ ଇଚ୍ଛାର ଉତ୍ତମ ଆନନ୍ଦ, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ପରାମର୍ଶ ଏକ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଅନୁଯାୟୀ ସେ ଆମକୁ ଅନନ୍ତକାଳରୁ ଉଦ୍ଧାର ଅନୁଗ୍ରହ, ଗୌରବ, ପରିତ୍ରାଣ ଏବଂ ପରିତ୍ରାଣର ପଥ ବାଛିଛନ୍ତି, ଯାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ସେଠାରେ ଚାଲିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି ।

ଅନୁଚ୍ଛେଦ : ୯ ଚୟନ ପୂର୍ବବିଶ୍ଵାସ ଉପରେ ଆଧାରିତ ନୁହେଁ ।

ଏହି ଚୟନ ପୂର୍ବ ବିଶ୍ଵାସ, ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସ, ପବିତ୍ରତା, କିମ୍ବା ମନୁଷ୍ୟର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉତ୍ତମ ଗୁଣର ଆଜ୍ଞା, ପୂର୍ବ-ଆବଶ୍ୟକତା, କିମ୍ବା କୌଣସି ସର୍ତ୍ତ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇନଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ଵାସ, ଆଜ୍ଞାବହୁ, ଏବଂ ପବିତ୍ରତା ଇତ୍ୟାଦି ପାଇଁ ମନୋନୀତ ହୁଅନ୍ତି, ତେଣୁ ଚୟନ ହେଉଛି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସର୍ବଭରମ ସଞ୍ଚୟ; ଯେଉଁଥିରୁ ବିଶ୍ଵାସ, ପବିତ୍ରତା ଏବଂ ପରିତ୍ରାଣର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗୁଣ, ଏବଂ ଶେଷରେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ନିଜେ, ଏହାର ଫଳ ଏବଂ ପ୍ରଭାବ । ପ୍ରେରିତଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ: "ସେ ଆମକୁ ମନୋନୀତ କରିଛନ୍ତି (ଆମ୍ଭେମାନେ ନୁହଁ) ତେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ର ହେବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ବିନା ଦୋଷରେ, ତାଙ୍କ ଆଗରେ ପ୍ରେମରେ," ରହିବା ଉଚିତ୍ ଏଫିସୀୟ ୧:୪ ।

ଅନୁଚ୍ଛେଦ : ୧୦ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସକ୍ରିୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଚୟନ

ଏହି ଦୟାକୁ ଚୟନର ଏକମାତ୍ର କାରଣ ହେଉଛି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପରମଆନନ୍ଦ; ଯେଉଁଥିରେ ମନୁଷ୍ୟର କୌଣସି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଗୁଣ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ବିନା ଈଶ୍ଵର ପରିତ୍ରାଣର ସର୍ତ୍ତ ଭାବରେ କେତେକଙ୍କୁ ବାଛିଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ପାପୀମାନଙ୍କ ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେ କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଜ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଲୋକ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସକ୍ରିୟ ହେଲେ । ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି, "ସତ୍ତ୍ଵାନମାନେ ଜନ୍ମ ହୋଇ ନ ଥିଲେ, ଆଉ ଭଲ କିମ୍ବା ମନ୍ଦ କିଛି କରି ନ ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ କର୍ମ ହେତୁ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଆହ୍ଵାନକାରୀଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ହେତୁ ନିର୍ବାଚନାନୁସାରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସଂକଳ୍ପ ଯେପରି ସ୍ଥିର ରହେ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଏହି କଥା ତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, "ଜ୍ୟୋଷ୍ଠ କନିଷ୍ଠର ଦାସ ହେବ; ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି, "ଯାକୁବକୁ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରେମ କଲୁ, କିନ୍ତୁ ଏଞ୍ଚୋକୁ ଘୃଣା କଲୁ" ରୋମୀୟ ୯:୧୧-୧୩ । "ପୁଣି, ଯେତେ ଲୋକ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ନିରୂପିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ", ପ୍ରେରିତ ୧୩:୪୮ ।

ଅନୁଚ୍ଛେଦ : ୧୧ ଚୟନ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ

ପରମେଶ୍ଵର ନିଜେ ଯେହେତୁ ସବୁଠାରୁ ଜ୍ଞାନୀ ଅଟନ୍ତି, ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ, ସର୍ବଜ୍ଞ ଏବଂ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ଚୟନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କିମ୍ବା ବାତିଲ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ସ୍ଵରଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କିମ୍ବା ରଦ୍ଧ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ; କିମ୍ବା ମନୋନୀତ ଲୋକଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ହ୍ରାସ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଅନୁଚ୍ଛେଦ : ୧୨ ଚୟନର ନିଶ୍ଚିତତା

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମୟରେ ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯଦିଓ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ସେମାନଙ୍କର ଅନନ୍ତ ତଥା ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ନିର୍ବାଚନର ନିଶ୍ଚିତତା ହାସଲ କରନ୍ତି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ଏବଂ ଗଭୀର ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ନୁହେଁ, ବରଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆନନ୍ଦ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଭାବରେ ନିଜକୁ ଦେଖିବା ଦ୍ୱାରା | ଖୁଶିର ଚୟନର ନିର୍ଭୁଲ ଫଳଗୁଡ଼ିକ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି - ଯେପରିକି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସ ଭୟଙ୍କର ଭୟ, ପାପ ପାଇଁ ଇଶ୍ୱରୀୟ ଖେଦ, ଧାର୍ମିକତା ପରେ କ୍ଷୁଧା ଏବଂ ତୃଷ୍ଣା ଇତ୍ୟାଦି |

ଅନୁଚ୍ଛେଦ : ୧୩ ଏହି ନିଶ୍ଚିତତାର ଫଳ

ଏହି ଚୟନର ସେମାନଙ୍କର ସତର୍କତା ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତତା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୈନନ୍ଦିନ ନମ୍ରତା ନିମନ୍ତେ କାରଣ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା, ଦୟାର ଗଭୀରତାକୁ ଆଦର କରିବା, ନିଜକୁ ପରିଷ୍କାର କରିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟଧିକ ପ୍ରେମର କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଅନେକ ବିଷୟ ଆଣିଦେଇଥାଏ, ଯିଏ ପ୍ରଥମେ ଏତେ ମହାନ ପ୍ରେମ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ | ସେଗୁଡ଼ିକ ଚୟନର ଏହି ତତ୍ତ୍ୱର ବିଚାର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବାରେ ଉତ୍ସାହିତ ହେବା କିମ୍ବା ମନୁଷ୍ୟର ସୁରକ୍ଷା ମଧ୍ୟରେ ବୁଝିଯିବା ଠାରୁ ଦୂରରେ, ଯେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରରେ ଏମାନେ ସାଧାରଣ ଭାବନା, କିମ୍ବା ନିଶ୍ଚିତତାର ସାଧାରଣ ପ୍ରଭାବ ଅଟନ୍ତି | ଯେଉଁମାନେ ନିର୍ବାଚନର ମାର୍ଗରେ ଚାଲିବାକୁ ମନା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ନିର୍ବାଚନର ଅନୁଗ୍ରହ ସହିତ ଛଳନା କରୁଛନ୍ତି |

ଅନୁଚ୍ଛେଦ : ୧୪ ଚୟନକୁ ଠିକଭାବେ ଶିକ୍ଷା ଦେବା

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜ୍ଞାନୀ ପରାମର୍ଶ ଦ୍ୱାରା ଇଶ୍ୱରୀୟ ଚୟନର ବିଧି ଯେପରି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱଳାମାନେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜେ ଏବଂ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘୋଷିତ ହୋଇଥିଲେ | ପୁଣି ତାହା ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଉଭୟ ପୁରାତନ ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ତେଣୁ ଏହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିଛି | ତେଣୁ ଆଜି ମଧ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଇଶ୍ୱର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମୟ ଏବଂ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ, ଯାହା ପାଇଁ ଏହା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ପରିକଳ୍ପନା କରାଯାଇଥିଲା | ଏହି ଶିକ୍ଷା ସମ୍ମାନର ସହିତ, ଲୋକମାନେ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ଗୁପ୍ତ ଉପାୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ବୃଥା ଚେଷ୍ଟା ନକରି ଚତୁରତା ଏବଂ ଧାର୍ମିକତାର ଆତ୍ମା, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ନାମର ଗୌରବ ପାଇଁ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଜୀବନ୍ତ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ସାହୁକା ପାଇଁ କରିବା ଉଚିତ |

ଅନୁଚ୍ଛେଦ : ୧୫ ବିନାଶ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ

ନିର୍ବାଚନର ଅନନ୍ତ ତଥା ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ଏବଂ ସୁପାରିଶ କରିବାକୁ ଯାହା ପ୍ରବୃତ୍ତି କରେ | ତାହା ହେଉଛି ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରର ସ୍ପଷ୍ଟ ସାକ୍ଷ୍ୟ, ଯେ ସମସ୍ତେ ନୁହଁନ୍ତି, କେବଳ କେତେକ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିବାବେଳେ ଅନ୍ୟମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନନ୍ତ ନିର୍ବାଚନରେ ପାରିତ ହୁଅନ୍ତି | ଯାହାକୁ ପରମେଶ୍ୱର, ତାଙ୍କ ସାର୍ବଭୌମ, ମଦ୍ଦରୁ, ସବୁଠାରୁ ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ, ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ଏବଂ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ସୁଖରୁ, ସାଧାରଣ ଦୁଃଖରେ ଛାଡ଼ିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ଜାଣିଶୁଣି ନିଜକୁ ବୁଢ଼ାଇ ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ ନକରିବାକୁ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ନିଜ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ, ଶେଷରେ ତାଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ଘୋଷଣା ପାଇଁ, କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପାପ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିରଦିନ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଛନ୍ତି | ଏହା ହେଉଛି ଏକ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଧି | ଯାହା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପାପର ଲେଖକ କରେ ନାହିଁ (ଯାହାର ଭାବନା ନିନ୍ଦନୀୟ), କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଭୟଙ୍କର, ବୁଝାମଣାହୀନ, ଧାର୍ମିକ ବିଚାରପତି ଏବଂ ଏହାର ପ୍ରତିଶୋଧ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରେ |

ଅନୁଛେଦ : ୧୬ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା

ଯେଉଁମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କରେ ଏକ ଜୀବନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ, ଆତ୍ମାର ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ, ଶାନ୍ତି ବିବେକ, ଆଜ୍ଞା ପାଳନରେ ଏକ ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରୟାସ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଗୌରବାନ୍ୱିତ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଫଳପ୍ରସ୍ତ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତଥାପି ବ୍ୟବହାରରେ ଅବିରତ ରହିଲେ | ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଇଶ୍ୱର ଆମ ଭିତରେ ଏହି ଅନୁଗ୍ରହଗୁଡ଼ିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନିୟୁତ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ପୁନଃବଦଳ ବିଷୟରେ ଭୟଭୀତ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, କିମ୍ବା ପୁନର୍ବାର ନିଜକୁ ସ୍ଥାନିତ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଉପାୟର ବ୍ୟବହାରରେ ସ୍ଥିର ରହିବାକୁ, ଏବଂ ଉତ୍ସାହର ସହିତ, ନିଷ୍ଠାପର ଏବଂ ନମ୍ର ଭାବରେ, ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଅନୁଗ୍ରହର ଏକ ସମୟ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କର | ପୁନର୍ବାର କମ୍ ତତ୍ତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହୋଇପଡ଼ିଛନ୍ତି, ଯଦିଓ ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ, କେବଳ ତାଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱ କରିବାକୁ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ଶରୀରରୁ ଉଦ୍ଧାର ହେବାକୁ ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ ଲଜ୍ଜା କରନ୍ତି, ତଥାପି ସେହି ପବିତ୍ରତା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସର ପରିମାପରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ ନାହିଁ | ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଲଜ୍ଜା କରନ୍ତି; ଯେହେତୁ ଦୟାଳୁ ଇଶ୍ୱର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଧୂମପାନ କରୁଥିବା ଶାଗକୁ ଲିଭାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ନଳ ଭାଙ୍ଗିବେ ନାହିଁ | କିନ୍ତୁ ଏହି ଉପଦେଶ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଙ୍କର, ଯେଉଁମାନେ ଇଶ୍ୱର ଏବଂ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିର୍ବିଶେଷରେ ଭୁଲିଯାଇ ନିଜକୁ ସଂସାରର ଯତ୍ନ, ଏବଂ ଶରୀରର ଭୋଗ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସମର୍ପଣ କରିଛନ୍ତି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଗୁରୁତର ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି |

ଅନୁଛେଦ : ୧୭ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ଶିଶୁମାନଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣ ।

ଯେହେତୁ ଆମେ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲଜ୍ଜାର ବିଚାର କରବା, ଯାହା ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ, ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ପ୍ରକୃତି ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଅନୁଗ୍ରହର ରୁଚି ଅନୁଯାୟୀ ପବିତ୍ର, ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ, ପିତାମାତାମାନଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ | ଆଉ ବୁଝିପାରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରୀୟ ଅଟନ୍ତି | ଏଥିରେ ପିତାମାତାଙ୍କର କୌଣସି ସନ୍ଦେହ କରିବାର କାରଣ ନାହିଁ | ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ନିର୍ବାଚିତ ଏବଂ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ଅଟନ୍ତି, ଯାହା ଇଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ବାଲ୍ୟକାଳ ଜୀବନରୁ ଡାକିବାକୁ ପ୍ରସନ୍ନତା ପ୍ରଗଟ କରନ୍ତି |

ଅନୁଛେଦ : ୧୮ ଚୟନ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷାନ ପ୍ରତି ସଠିକ ମନଭାବ

ଯେଉଁମାନେ ନିର୍ବାଚନର ମୂଳ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଅଭିଯୋଗ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷାନ ପ୍ରତି କଠୋରତା କରନ୍ତି; ଆମେ ପ୍ରେରିତଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତର ଦେଇଥାଉ: "କିନ୍ତୁ ହେ ମନୁଷ୍ୟ, ତୁମ୍ଭେ କିଏ ଯେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିବାଦ କର ? ନିର୍ମୂଳ ବସ୍ତୁ କି ନିର୍ମାତାଙ୍କୁ କହିବ, ମୋତେ ଏପରି ଗଢ଼ିଲ କାହିଁକି ?" ରୋମୀୟ ୯:୨୦, ଏବଂ ଆମର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଭାଷାକୁ ଉକ୍ତ କରନ୍ତୁ: "ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ନିଜ ଲଜ୍ଜାଦୁସାରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ କଅଣ ମୋର ଅଧିକାର ନାହିଁ ? ନା ମୁଁ ଦାନଶୀଳ ହେବାରୁ ତୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଦୃଷ୍ଟି କରୁଅଛୁ ?" ମାଥୁର ୨୦:୧୫ । ଅତଏବ, ଏହି ରହସ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ପବିତ୍ର ଉପାସନା ସହିତ, ଆମେମାନେ ପ୍ରେରିତଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଚିହ୍ନାର କରି କହିଲୁ: "ଆହା ! ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ଓ ଜ୍ଞାନରୁପ ନିଧି କେଡ଼େ ଗଭୀର ! ତାହାଙ୍କର ବିଚାରସବୁ କିପରି ବୋଧର ଅଗମ୍ୟ ଓ ତାହାଙ୍କ ପଥସବୁ କିପରି ରହସ୍ୟାବୃତ୍ତ ! କାରଣ, ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମନ କିଏ ଜାଣିଅଛି ? କିମ୍ବା ତାହାଙ୍କର ପରାମର୍ଶଦାତା କିଏ ହୋଇଅଛି ? ଅବା କିଏ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମରେ ଦାନ କରିଅଛି, ଆଉ ତାକୁ ପ୍ରତିଦାନ କରାଯିବ ? ଯେଣୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତାହାଙ୍କଠାରୁ, ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଓ ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ; ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଗୌରବ ତାହାଙ୍କର । ଆମେନ୍ । ରୋମୀୟ ୧୧:୩୩-୩୬

ତୁଟିଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଯାହା ଦ୍ଵାରା କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଦୁଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ ଗୁଡ଼ିକ ବିଚଳିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଚନ୍ଦନ ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରକୃତ ତତ୍ତ୍ଵକୁ ଉପସ୍ଥାପନା କରି ସିନୋଦ ସେହି ତୁଟିଗୁଡ଼ିକୁ ଖଣ୍ଡନ କରେ:

୧

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବେ ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସରେ ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସର ଆଜ୍ଞାରେ ଅବିରତ ରହିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା, ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ ନିର୍ବାଚନର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଧି, ଏବଂ ଏହି ବିଧି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇ ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନେ ସରଳ ଲୋକଙ୍କୁ ଧୋକା ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ସ୍ଵଳ୍ପ ଭାବରେ ଶାସ୍ତ୍ରର ବିରୋଧ କରନ୍ତି, ଯାହା ଶାସ୍ତ୍ର ଘୋଷଣା କରେ ଯେ ଈଶ୍ଵର କେବଳ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ତାହାହିଁ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେ ଅନନ୍ତକାଳରୁ ମଧ୍ୟ କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବାଛିଛନ୍ତି । ଯାହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ସେ ପ୍ରୀକ୍ଷଣ ଅରେ ବିଶ୍ଵାସ ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଯେପରି ଶାସ୍ତ୍ର କହେ: "ଯୋହନ ୧୭:୬ "ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଜଗତ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦାନ କଲ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭର ନାମ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛି; ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଥିଲେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋତେ ଦାନ କଲ, ଆଉ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିଅଛନ୍ତି" । "ପୁଣି, ଯେତେ ଲୋକ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ନିରୂପିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ," ପ୍ରେରିତ ୧୩:୪୮ ଏବଂ "ଅର୍ଥାତ୍ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମତରେ ପବିତ୍ର ଓ ଅନିନ୍ଦନୀୟ ହେଉ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଜଗତର ପଞ୍ଚମ ପୂର୍ବେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲେ;" ଏଫିସୀୟ ୧:୪ ।

୨

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଉପରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଚନ୍ଦନ ଅଛି: ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ଏବଂ ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ଅନ୍ୟଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର; ଏବଂ ଏହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ପ୍ରତ୍ୟାହାରଯୋଗ୍ୟ, ଅଣ-ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ, କିମ୍ବା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ, ଅପୂରଣୀୟ, ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଏବଂ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ସେହିଭଳି: ବିଶ୍ଵାସ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଚନ୍ଦନ ଅଛି, ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ, ତେଣୁ ଚନ୍ଦନ ପରିତ୍ରାଣର ଏକ ଅସ୍ଵାର୍ଥମୂଳକ ନିର୍ବାଚନ ନ ହୋଇ ବିଶ୍ଵାସକୁ ଯଥାର୍ଥତା ଦେଇପାରିବ । କାରଣ ଏହା ମନୁଷ୍ୟର ମନର ଏକ କଳ୍ପନା, ଯାହା ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଖାତିର ନକରି ଉଦ୍ଭାବିତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଚନ୍ଦନର ତତ୍ତ୍ଵ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି, ଏବଂ ଆମର ପରିତ୍ରାଣର ଏହି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଶୃଙ୍ଖଳା ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଛି: "ଆଉ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେ ପୂର୍ବରୁ ନିରୂପଣ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ମଧ୍ୟ ଆହ୍ଵାନ କଲେ, ପୁଣି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେ ଆହ୍ଵାନ କଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ମଧ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ଗଣିଲେ, ଆଉ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ଗଣିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ମଧ୍ୟ ଗୌରବାଦ୍ଵିତ କଲେ" ରୋମୀୟ ୮:୩୦ ।

୩

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପରମ ଆନନ୍ଦ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ଯାହା ବିଷୟରେ ଶାସ୍ତ୍ର ନିର୍ବାଚନର ତତ୍ତ୍ଵରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛି । ଏଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ଈଶ୍ଵର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା କିଛି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବାଛିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ସେ ସମସ୍ତ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ସର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ବାଛିଥିଲେ (ଯାହା ମଧ୍ୟରେ ଆଇନର କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଛି), କିମ୍ବା ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ରମରୁ, ବିଶ୍ଵାସର କାର୍ଯ୍ୟ ଯାହା ଏହାର ପ୍ରକୃତିରୁ ଅଯୋଗ୍ୟ, ଏବଂ ଏହାର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ଅଯୋଗ୍ୟତା ସତ୍ତ୍ଵେ ପରିତ୍ରାଣର ଏକ ସର୍ତ୍ତ ଭାବରେ, ସେ ଦୟାକୁ ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବେ । ଏହାକୁ ନିଜେ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞା ଭାବରେ ବିବେଚନା କର ଏବଂ ଏହାକୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ପୁରସ୍କାର ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚନା କର

| କାରଣ ଏହି ଯତିକାରକ ତୁଟି ହାରା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସଦ୍‌ବୃତ୍ତତା ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ନାହିଁ, ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଦୟାକୁ ଧାର୍ମିକତାର ସତ୍ୟତା ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ରର ସରଳତାଠାରୁ ଅବରକାରୀ ପ୍ରଶ୍ନ ହାରା ଆକର୍ଷିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ପ୍ରେରିତଙ୍କ ଏହି ଘୋଷଣାକୁ ଦାୟୀ କରିଛନ୍ତି । ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ଆତ୍ମାନ୍ତ କରିଛନ୍ତି; ଆତ୍ମମାନଙ୍କ କର୍ମାନୁସାରେ ସେ ତାହା କରିନାହାନ୍ତି । ସେ ଅନୁଗ୍ରହ ଅନାଦିକାଳ ପୂର୍ବରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ୨ ତୀମଥୁ ୧:୯" ।

୪

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ନିର୍ବାଚନରେ ବିଶ୍ଵାସ ପାଇଁ ଏହି ସର୍ତ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ଦାବି କରାଯାଏ, ଯଥା, ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକୃତିର ଆଲୋକକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ୍ । ଧାର୍ମିକ, ନମ୍ର, ଶାନ୍ତ ଏବଂ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବା ଉଚିତ୍, ଯଦିଓ ଏହି ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଚୟନ ଆଂଶିକ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ପଲାର୍ଥାୟ ଶିକ୍ଷାର ଏହି ଝଟକା ସହ, ଏବଂ ପ୍ରେରିତଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ପ୍ରଶ୍ନ ତାହା କରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଲେଖୁଥିଲେ: "ସେହି ଅନାଜ୍ଞାବହ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଆତ୍ମମାନେ ସମସ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଏକ ସମୟରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଶାରୀରିକ ଅଭିଳାଷ ଅନୁସାରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରି ଶାରୀରିକ ଓ ମନର କାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିଲୁ, ପୁଣି, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ସୁଜ୍ଞା ସ୍ଵଭାବତଃ କ୍ରୋଧର ପାତ୍ର ଥିଲୁ; ମାତ୍ର ଏପରି ଅପରାଧରେ ମୃତ ହେଲେ ହେଁ ଦୟାସାଗର ଯେ ଇଶ୍ଵର, ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ମହା ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମ କଲେ, ସେଥିପାଇଁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଜୀବିତ କରିଅଛନ୍ତି, ଏଣୁ ଅନୁଗ୍ରହରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଅଛ, ପୁଣି, ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାପିତ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଉପବେଶନ କରାଇଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାପିତ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଉପବେଶନ କରାଇଅଛନ୍ତି, ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରି ଆଗାମୀ ଯୁଗରେ ଆପଣା ଅନୁଗ୍ରହର ଅତ୍ୟଧିକ ଧନ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । କାରଣ ଅନୁଗ୍ରହରେ ବିଶ୍ଵାସ ହାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଅଛ; ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିଜଠାରୁ ହୋଇ ନାହିଁ, ତାହା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦାନ, କ୍ରିୟାକର୍ମରୁ ନୁହେଁ, ଯେପରି କେହି ଦର୍ପ ନ କରେ" । ଏଫିସୀୟ ୨:୩-୯ ।

୫

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ନିର୍ବାଚନ ଏକ ପୂର୍ବ ବିଶ୍ଵାସ, ରୂପାନ୍ତର, ପବିତ୍ରତା, ଧାର୍ମିକତା ହେତୁ ଘଟିଥିଲା, ଯାହା କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ କିମ୍ବା ଜାରି ରହିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ନିର୍ବାଚନ ବିଶ୍ଵାସ, ପରିବର୍ତ୍ତନ, ପବିତ୍ରତା ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥିରତା ହେତୁ ଘଟିଥିଲା; ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି ଦୟାକୁ ଏବଂ ସୁସମାଚାରର ମୂଲ୍ୟବୋଧ, ଯେଉଁଥି ପାଇଁ ଯିଏ ମନୋନୀତ, ସେ ମନୋନୀତ ହୋଇନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟ । ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ବିଶ୍ଵାସ, ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସର ଆଜ୍ଞା, ପବିତ୍ରତା, ଧାର୍ମିକତା ଏବଂ ଦୃଢ଼ତା ଗୌରବ ପାଇଁ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ନିର୍ବାଚନର ଫଳ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକ, ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବାଚିତ ହେବେ ସେମାନଙ୍କ ହାରା ପୂରଣ ହେବ ବୋଲି ପୂର୍ବାନୁମାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେଉଁ କାରଣରୁ ଗୌରବ ପାଇଁ ନିର୍ବାଚନ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଏହା ସମଗ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରତିବାଦ କରେ, ଯାହା ଆମ କୋଣ ଓ ହୃଦୟରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି କଥାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ । ଚୟନ କର୍ମ ହାରା ନୁହେଁ ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କ ହାରା ଯିଏ ଆତ୍ମାନ୍ତ କରେ । ରୋମୀୟ ୯:୧୧ । ଯେତେ ଲୋକ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ନିରୂପିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ", ପ୍ରେରିତ ୧୩:୪୮ । "ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମମାନେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ସକ୍ଷାତରେ ପବିତ୍ର ଓ ଅନିନ୍ଦନୀୟ ହେଉ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଜଗତର ପଞ୍ଚମ ପୂର୍ବେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲେ;" ଏଫିସୀୟ ୧:୪ । "ତୁମ୍ଭେ

ମୋତେ ବାଛି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ମନୋନୀତ କଲି", ଯୋହନ ୧୫:୧୬ । "କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏହା ଅନୁଗ୍ରହର, ତେବେ ଏହା ଆଉ କାମ ନୁହେଁ" ରୋମୀୟ ୧୧:୬ । "ଏଠାରେ ପ୍ରେମ ଅଛି, ଆନ୍ଦୋଳନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁ ନାହିଁ, ବରଂ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ," ୧ ଯୋହନ ୪:୧୦ ।

୬

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚୟନ ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ କେତେକ ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତି, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଯେ କୌଣସି ଆଦେଶ ସତ୍ତ୍ଵେ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇ ପ୍ରକୃତ ବିନଷ୍ଟ ଆଡ଼କୁ ଆଗେଇ ଯାଆନ୍ତି । ଯେଉଁ ଘୋର ତ୍ରୁଟି ଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିର୍ବାଚନର ଦୃଢ଼ତା ଦ୍ଵାରା ବିଶ୍ଵାସୀମାନେ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ସାତ୍ତ୍ଵିକ ନଷ୍ଟ କରନ୍ତି, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରର ବିରୋଧ କରନ୍ତି । ଯାହା ଏପରି ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ଯେ ମନୋନୀତ ଲୋକମାନେ ବିପଥଗାମୀ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, ମାଥୁଉ ୨୪:୨୪; ପିତା ଯାହାଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହାଙ୍କୁ ହରାନ୍ତି ନାହିଁ, ଯୋହନ ୬:୩୯; "ପୁଣି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେ ଆହ୍ଵାନ କଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ମଧ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ଗଣିଲେ, ଆଉ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ଗଣିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ମଧ୍ୟ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କଲେ" ରୋମୀୟ ୮:୩୦ ।

୭

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ଏହି ଜୀବନରେ କୌଣସି ଫଳ ନାହିଁ ଏବଂ ଗୌରବ ପାଇଁ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ନିର୍ବାଚନର ଚେତନା ନାହିଁ, କିମ୍ବା କୌଣସି ନିଶ୍ଚିତତା ନାହିଁ, ଯାହା ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ଏବଂ ଅନିଶ୍ଚିତ ଅବସ୍ଥା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । କାରଣ କେବଳ ଏକ ଅନିଶ୍ଚିତତା ବିଷୟରେ କହିବା ଅବିଶ୍ଵାସନୀୟ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହାର ବିପରୀତ ଅଟେ । ସାଧୁମାନଙ୍କ ଅଭିଜ୍ଞତା, ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ବାଚନର ଚେତନା ଦ୍ଵାରା ପ୍ରେରିତଙ୍କ ସହିତ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି ଏବଂ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଏହି ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରଶଂସା କରନ୍ତି, ଏଫିସୀୟ ୧; ଯିଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନାମ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଲେଖା ହୋଇଛି, ଲୁକ ୧୦:୨୦; କିଏ ସେମାନଙ୍କ ନିର୍ବାଚନର ଚେତନାକୁ ଶୟତାନର କ୍ଳଳନ୍ତ ଅଗ୍ନି ବିରୁଦ୍ଧରେ ରଖି ପଚାରିଛି: ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମନୋନୀତ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଏ ଅଭିଯୋଗ କରିବ ? ରୋମୀୟ: ୮:୩୩ ।

୮

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ଈଶ୍ଵର, କେବଳ ତାଙ୍କର ଧାର୍ମିକ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା, ଆଦମଙ୍କ ପତନରେ ଏବଂ ସାଧାରଣ ପାପ ଏବଂ ନିନ୍ଦନୀୟ ଅବସ୍ଥାରେ କାହାକୁ ଛାଡ଼ିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ତାହାସ ବିଶ୍ଵାସ ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦ୍ଵାରା ଅନୁଗ୍ରହର ଯୋଗାଯୋଗରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାସ୍ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ । ଏହା ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି । "ଅତଏବ, ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତାହାକୁ ଦୟା କରନ୍ତି, ପୁଣି, ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତାହାକୁ କଠିନ କରନ୍ତି" ରୋମୀୟ ୯:୧୮ । ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ: "ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, କାରଣ ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟର ନିଗୂଢ଼ ତତ୍ତ୍ଵସମୂହ ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଦିଆଯାଇଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ" ମାଥୁଉ ୧୩:୧୧ । ସେହି ସମୟରେ ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ପିତା, ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଗୁପ୍ତ ରଖି ଶିଶୁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କଲ, ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ସୁତ୍ତିବାଦ କରୁଅଛି; ହଁ, ପିତା, କାରଣ ଏହା ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସତ୍ୟତା ବିଷୟ ହେଲା" ମାଥୁଉ ୧୧:୨୫, ୨୬ ।

୯

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ଇଶ୍ଵର ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଜଣେ ଲୋକଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ପଠାଇବାର କାରଣ କେବଳ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସୁଖ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ହେଉଛି ଯେ ଜଣେ ଲୋକ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଭଲ ଏବଂ ମୂଲ୍ୟବାନ, ଯାହାଙ୍କ ପାଇଁ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରାଯାଇ ନାହିଁ | କାରଣ ମୋଶା ଅସ୍ଵୀକାର କରି ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ସମ୍ବୋଧିତ କଲେ: "ଦେଖ, ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ତହିଁ ଉପରିସ୍ଥ ସ୍ଵର୍ଗ, ପୁଣି ପୃଥିବୀ ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଅଟେ। କେବଳ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ କରିବାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସତ୍ୟତା ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରରେ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଜି ଦିନ ପରି ସେ ସର୍ବଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ମନୋନୀତ କଲେ" ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣ ପୁସ୍ତକ ୧୦:୧୪-୧୫ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଲେ: "ହାୟ, ଦଣ୍ଡର ପାତ୍ର କୋରାଜୀନ୍, ହାୟ, ଦଣ୍ଡର ପାତ୍ର ବେଥସାଇଦା, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ମହତର କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଅଛି, ସେହି ସବୁ ଯେବେ ସୋର ଓ ସୀଦୋନରେ କରାଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନେ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଅଖା ପିନ୍ଧି ପାଉଁଶରେ ବସି ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥାଆନ୍ତେ" ମାଥୁ ୧୧:୨୧ |

ଧର୍ମ ତତ୍ତ୍ଵର ଦ୍ଵୀତୀୟ ମୁଖ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ:

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ, ଏବଂ ଏହା ଦ୍ଵାରା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମୁକ୍ତି |

ଅନୁଛେଦ ୧: ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ଦଣ୍ଡ ।

ପରମେଶ୍ଵର କେବଳ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଳୁ ନୁହଁନ୍ତି, ବରଂ ଅତି ନ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି | ଏବଂ ତାଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ଆବଶ୍ୟକ (ଯେପରି ସେ ନିଜ ବାକ୍ୟରେ ନିଜକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି), ଯେ ତାଙ୍କର ଅସୀମ ମହିମା ବିରୁଦ୍ଧରେ କରାଯାଇଥିବା ଆମର ପାପ କେବଳ କ୍ଷଣିକ ନୁହେଁ, ବରଂ ଅନନ୍ତ କାଳ ପାଇଁ ଶରୀର ଏବଂ ପ୍ରାଣରେ ଅନନ୍ତ ଦଣ୍ଡ ସହିତ ଦଣ୍ଡିତ ହେବା ଉଚିତ୍; ଯାହା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ ସକ୍ଷୁଷ୍ଟ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରିବୁ ନାହିଁ |

ଅନୁଛେଦ ୨: ସକ୍ଷୁଷ୍ଟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦତ୍ତ ହେଲା ।

ଅତଏବ, ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ ସେହି ସକ୍ଷୁଷ୍ଟତା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ, କିମ୍ବା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ କ୍ରୋଧରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଅସମର୍ଥ । ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ରକୁ ଦେବା ପାଇଁ ଅସୀମ ଦୟାରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହେଲେ, ଆମର ନିଶ୍ଚିତତା, ଯିଏ ଆମ ପାଇଁ ନିଜକୁ ଆମ ବଦଳରେ ପାପି ଏବଂ ଅଭିଶାପ ମାନେ କଲେ, ଯେପରି ସେ ଆମ ତରଫରୁ ଇଶ୍ଵରୀୟ ନ୍ୟାୟକୁ ସକ୍ଷୁଷ୍ଟ କରିପାରନ୍ତି |

ଅନୁଛେଦ ୩: ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ଅସୀମ ମୂଲ୍ୟ ।

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ଏବଂ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବଳିଦାନ ଏବଂ ପାପ ପାଇଁ ସକ୍ଷୁଷ୍ଟ; ଏବଂ ଅସୀମ ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ମୂଲ୍ୟବୋଧ, ସମଗ୍ର ଜଗତର ପାପଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ଷମା କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ |

ଅନୁଛେଦ ୪: ଉକ୍ତ ଅସୀମ ମୂଲ୍ୟର କାରଣ ।

ଏହି ମୂଲ୍ୟ ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରାରୁ ଏହାର ଅସୀମ ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ସମ୍ମାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରେ, କାରଣ ଯିଏ ଏହାକୁ ସମର୍ପଣ କରିଥିଲା ସେ କେବଳ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା ହିଁ ନୁହଁ, ତାସହ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିପକ୍ୱ ପବିତ୍ର ମଣିଷ, ଏବଂ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର, ପିତା ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ

ସହିତ ସମାନ ଅନନ୍ତ ଏବଂ ଅସୀମ ମହତ୍ତ୍ୱ | ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଆମ ପାଇଁ ଦ୍ରାଶକର୍ତ୍ତା ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା; ଏବଂ କାରଣ ଏହା ପାପ ହେତୁ ଆମ ପାଇଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଏବଂ ଅଭିଶାପର ଭାବନା ସହିତ ଯୋଡ଼ିତ |

ଅନୁଛେଦ ୪: ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ଆଦେଶ ।

ଅଧିକତ୍ର, ସୁସମାଚାରର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଉଛି ଯେ ଯିଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଜୁଣରେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେ ବିନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇବ | ଏହି ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ଅନୁତାପ ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାର ଆଦେଶ ସହିତ, ସମସ୍ତ ଦେଶକୁ ଘୋଷିତ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ଉଚିତ୍, ଏବଂ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କୁ ଏବଂ ବିନା ପାର୍ଥକ୍ୟରେ, ଯାହା ପରମେଶ୍ଵର ତାଙ୍କ ଉତ୍ତମ ବିଚାରରେ ସୁସମାଚାର ପଠାନ୍ତି |

ଅନୁଛେଦ ୬: ଅବିଶ୍ଵାସ ଏକ ମାନବିୟ ଦାୟିତ୍ଵ ।

ଏବଂ, ଯେତେବେଳେ ଅନେକ ଲୋକ ସୁସମାଚାର ଦ୍ଵାରା ଡକା ଯାଇ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଅବିଶ୍ଵାସରେ ବିନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି; ଜୁଣ ଉପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବଳିଦାନରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି କିମ୍ବା ଅପାରଗତା ହେତୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଭୁଲ ପାଇଁ ଅଟେ |

ଅନୁଛେଦ ୭: ବିଶ୍ଵାସ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦାନ ଅଟେ ।

କିନ୍ତୁ ଯେତେ ଲୋକ ପ୍ରକୃତରେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ଵାରା ପାପ ଏବଂ ବିନାଶରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଲେ, ଏବଂ ଏହି ଲାଭ ପାଇଁ କେବଳ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ କୃପା ବୋଲି ଭାବନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଯେଉଁ ମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହା ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ପାଇଁ ନୁହେଁ |

ଅନୁଛେଦ ୮: ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ପ୍ରଭାବକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ।

କାରଣ ଏହା ଥିଲା ସାର୍ବଭୌମ ଯୋଜନା, ଏବଂ ପିତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ଦୟାଳୁ ଇଚ୍ଛା ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ଯେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରର ବହୁମୂଲ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁର ତୀବ୍ର ଏବଂ ସଞ୍ଚୟ ପ୍ରଭାବ ସମସ୍ତ ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସର ଧାର୍ମିକ ଉପହାର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ଏହିପରି ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ: ଅର୍ଥାତ୍ ଏହା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୁଣୀୟ ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ସେ ନୂତନ ଚୁକ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ, ଜନଜାତି, ଜାତି, ଏବଂ ଭାଷା ମଧ୍ୟରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ଉଚିତ୍; ସେହିମାନେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ଅନନ୍ତକାଳରୁ ପରିତ୍ରାଣକୁ ମନୋନୀତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା; ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉଚିତ୍, ଯାହାକି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ସଞ୍ଚୟ ଉପହାର ସହିତ ସେ ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଣିଥିଲେ; ବିଶ୍ଵାସ ପୂର୍ବରୁ କିମ୍ବା ପରେ, ଉଭୟ ମୂଳ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ସମସ୍ତ ପାପରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ଉଚିତ୍; ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂରକ୍ଷଣ କରି ରଖିବା । ପୁଣି ଶେଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଗୌରବର ଉପଭୋଗ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଉପସ୍ଥାପନା କରିବା ଉଚିତ୍ |

ଅନୁଛେଦ ୯: ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଯୋଜନାର ସଫଳତା

ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନନ୍ତ ପ୍ରେମରୁ ଆଗକୁ ବଢୁଥିବା ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ଜଗତର ଆରମ୍ଭରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଦ୍ଵାରର ସମସ୍ତ ପ୍ରଭାବହୀନ ବିରୋଧକୁ ଖାତିର ନକରି ମଧ୍ୟ ତାହା ଜାରି ରହିବ । ଯାହା ଦ୍ଵାରା ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଉଚିତ୍ ସମୟ ଏକତ୍ର ହୋଇପାରିବେ, ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସୀ ମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଗଠିତ ଏକ ମଣ୍ଡଳୀକୁ କେବେ

ଚାହିଁବ ନାହିଁ । ଯାହାର ମୂଳଦୁଆ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥାଏ, ଯାହା ସ୍ଥିର ଭାବରେ ପ୍ରେମ କରିପାରେ ଏବଂ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ରାଶକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ସେବା କରେ, ଯିଏ ବର ଭାବରେ କନ୍ୟା ପାଇଁ ଜୁଣରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜୀବନ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯାହାପାଇଁ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ଏଠାରେ ଏବଂ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଳନ କରିପାରନ୍ତି ।

ତୁଟି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ |

ପ୍ରକୃତ ତତ୍ତ୍ୱକୁ ଉପସ୍ଥାପନା କରି, ସିନୋଦ ସେହି ତୁଟିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେ:

୧

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ଯେହେତୁ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜୁଣର ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିୟୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଯୋଜନା ଆଦେଶ ବିନା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ଯୋଗ୍ୟତା ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି । ଏହାର ସମସ୍ତ ଅଂଶ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ, ସିଦ୍ଧ ଏବଂ ଅକ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ, ଯଦିଓ ଯୋଗ୍ୟ ମୁକ୍ତି ପ୍ରକୃତରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇନଥାନ୍ତା । କାରଣ ଏହି ବିଧି ପିତାଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଗୁଣକୁ ଘୃଣା କରେ ଏବଂ ଏହା ଶାସ୍ତ୍ରର ବିପରୀତ ଅଟେ । କାରଣ ଆମର ଦ୍ରାଶକର୍ତ୍ତା ଏହିପରି କୁହନ୍ତି: "ସେହିପରି ମୁଁ ମୋ' ନିଜର ମେଷଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣେ, ଆଉ ମୋ' ନିଜର ମେଷଗୁଡ଼ିକ ମୋତେ ଜାଣନ୍ତି, ପୁଣି, ମେଷଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ମୋର ପ୍ରାଣ ଦିଏ" ଯୋହନ ୧୦:୧୫, ୨୬ । ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଯିଶାୟା ଦ୍ରାଶକର୍ତ୍ତା ବିଷୟରେ କହିଛନ୍ତି: "ତଥାପି ତାହାଙ୍କୁ ଚୁର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅଭିମତ ହେଲା; ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଦୁଃଖଗ୍ରସ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାଣକୁ ପାପାର୍ଥକ ବଳି କଲେ, ସେ ଆପଣା ବଂଶ ଦେଖିବେ, ସେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେବେ ଓ ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଲକ୍ଷ ସିଦ୍ଧ ହେବ" ଯିଶାୟା ୫୩:୧୦ । ଶେଷରେ, ଏହା ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରବନ୍ଧକୁ ବିରୋଧ କରେ ଯାହା ଅନୁଯାୟୀ ଆମେ କ୍ୟାଥୋଲିକ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ।

୨

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ସେ ନିଜ ରକ୍ତ ମାଧ୍ୟମରେ ଅନୁଗ୍ରହର ନୂତନ ରୁକ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଉଚିତ୍, କିନ୍ତୁ କେବଳ ସେ ଅନୁଗ୍ରହ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପିତାଙ୍କ ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ସହିତ ଏପରି ରୁକ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବାର ଅଧିକାର ପାଇବା ଉଚିତ୍ ଯେପରି ସେ ନିଜ ଲଜ୍ଜାରେ କରିବେ ତାହା ହେବ । କାରଣ ଏହା ଶାସ୍ତ୍ର ବିରୁଦ୍ଧି ଅଟେ ଯାହା ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକ ଉତ୍ତମ, ଅର୍ଥାତ୍ ନୂତନ ରୁକ୍ତିର ନିଶ୍ଚିତତା ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ହୋଇପାରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ଯେଉଁଠାରେ ଘଟିଛି ଏକ ନିୟମ ଏକ ବଳ ଅଟେ ଏବଂ ୨:୨୨; ୯:୧୫, ୧୬ ।

୩

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ଦ୍ୱାରା କାହା ପାଇଁ ପରିତ୍ରାଣ କିମ୍ବା ବିଶ୍ୱାସର ଯୋଗ୍ୟତା ପାଇଲେ ନାହିଁ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଏହି ତୃପ୍ତି ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଭାବରେ ଉପଯୁକ୍ତ ହେଲା; କିନ୍ତୁ ଯେ ସେ ପିତାଙ୍କ ପାଇଁ କେବଳ ମଣିଷ ସହିତ ପୁନଃ କାରବାର କରିବାର ଅଧିକାର କିମ୍ବା ସିଦ୍ଧ ଲଜ୍ଜା, ଏବଂ ସେ ଯେପରି ଲଜ୍ଜା କରନ୍ତି ନୂତନ ସର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଲେଖିବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ, ଯାହା ମାନିବା, ତଥାପି, ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ୱାଧୀନ ଲଜ୍ଜା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହା ହୋଇପାରେ । ଆସନ୍ତୁ ଯେ ଏହି ସର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକ କେହି କିମ୍ବା ସମସ୍ତେ ପୂରଣ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଥାଏ । ପୁଣି କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଏଥିରୁ ନିର୍ଗତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଫଳ କିମ୍ବା ଲାଭକୁ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ପେଲାଗିୟାନ ତୁଟିର ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଧକ ପ୍ରତି ଫେରନ୍ତି ।

୪

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ଅନୁଗ୍ରହର ନୂତନ ଚୁକ୍ତି, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ମାଧ୍ୟମରେ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର, ମନୁଷ୍ୟ ସହିତ ନିର୍ମିତ । ଏଠାରେ ଗଠିତ ନୁହେଁ ଯେ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା, ଯେତିକି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଗୁଣ ଗ୍ରହଣ କରୁ, ତାହା ଆଗରେ ପରମେଶ୍ୱର ଏବଂ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଲେ ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ଯେ ଈଶ୍ୱର ନିୟମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାର ଚାହିଦା ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରି ବିଶ୍ୱାସ ନିଜେ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି, ଯଦିଓ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଆଇନର ସିଦ୍ଧି ଆଜ୍ଞା ଭାବରେ, ଏହାକୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦ୍ୱାରା ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପୁରସ୍କାର ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ମନେ କରନ୍ତି । କାରଣ ଏହା ଶାସ୍ତ୍ରର ବିରୋଧ କରେ: "ପୁଣି, ସେମାନେ ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ଯେଉଁ ମୁକ୍ତି ଅଛି, ତଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୁଅନ୍ତି । ଈଶ୍ୱର ଆପଣା ସହିଷ୍ଣୁତାରେ ପୂର୍ବକୃତ ପାପସବୁ ଉପେକ୍ଷା କରିଥିବାରୁ ନିଜ ଧାର୍ମିକତା ପ୍ରକାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ, ତାହାଙ୍କ ରକ୍ତରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା, ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତରୁ ରୂପେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଅଛନ୍ତି" ରୋମୀୟ ୩:୨୪-୨୫ । ଏବଂ ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀର ସହମତି ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଦୁଷ୍ଟ ସୋସିଆଲ୍, ସହିତ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମନୁଷ୍ୟର ଏକ ନୂତନ ଏବଂ ଅଜବ ଧାର୍ମିକତା ଘୋଷଣା କରନ୍ତି ।

୫

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ପୁନଃ-ନିର୍ମାଣ ଛାଡ଼ି ଏବଂ ଚୁକ୍ତିର ଅନୁଗ୍ରହକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ମୂଳ ପାପ ହେତୁ କେହି ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ହେତୁ କେହି ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ମୂଳ ପାପର ଦୋଷରୁ ମୁକ୍ତ ହେବେ । କାରଣ ଏହି ମତ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଘୃଣା କରେ ଯାହା ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ଯେ ଆମେ ପ୍ରକୃତିର କ୍ରୋଧର ସନ୍ତାନ, ଏପିସୀୟ ୨:୩ ।

୬

ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗ୍ୟତା ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତତା ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ଅଜ୍ଞ ତଥା ଅନଭିଜ୍ଞଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ ପାରନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍ୱର, ଯେତେ ଦୂର, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ସମସ୍ତ ଲାଭକୁ ସମାନ ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ, ଯେତେବେଳେ କି, କେତେକ ପାପ ଏବଂ ଅନନ୍ତ ଜୀବନର କ୍ଷମା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ତାହା କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ, ଯାହା ବ୍ୟତିକ୍ରମ ବିନା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଥିବା ଅନୁଗ୍ରହରେ ନିଜକୁ ଯୋଡ଼ିଥାଏ ଏବଂ ଏହା ବିଶେଷ ଅନୁଗ୍ରହର ଉପହାର ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ନୁହେଁ । ଦୟା, ଯାହାକି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ଯେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଏହି ଅନୁଗ୍ରହକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ମାନିବା ଉଚିତ୍ । ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ଏକ ସଠିକ୍ ଅର୍ଥରେ, ଈଶ୍ୱର ତତ୍ତ୍ୱିକ ତୁଚ୍ଚତର ବିନାଶକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଷ ପ୍ରସେଶ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ।

୭

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କେବେ ବି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ମୃତ୍ୟୁ ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ପ୍ରେମ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇଁ ମନୋନୀତ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମରି ନାହାଁନ୍ତି, କାରଣ ଏମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରେରିତଙ୍କ ବିରୋଧ କରନ୍ତି, ଯିଏ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି: "ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୋତେ ପ୍ରେମ କଲେ ଏବଂ ମୋ ପାଇଁ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କଲେ," ଗାଲାତୀୟ ୨:୨୦ । ସେହିପରି ଭାବରେ: "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନୋନୀତ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଏ ଅଭିଯୋଗ କରିବ ? ଈଶ୍ୱର ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ଗଣନା କରନ୍ତି । କିଏ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା ଦେବ ? ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁ ତ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ, ବରଂ ସେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ, ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅଛନ୍ତି, ସେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିବେଦନ କରୁଅଛନ୍ତି"

ରୋମୀୟ ୮:୩୩-୩୪, ଯଥା, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯିଏ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ସିଏ କୁହନ୍ତି: "ମେଷଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ମୋର ପ୍ରାଣ ଦିଏ" ଯୋହନ ୧୦:୧୫ । ଏବଂ "ମୁଁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିଅଛି, ତୁମ୍ଭମାନେ ସେହିପରି ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କର, ଏହି ମୋହର ଆଜ୍ଞା । ଆପଣା ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିଜ ପ୍ରାଣ ଦାନ କରିବା ଅପେକ୍ଷା କାହାରି ଆଉ ଅଧିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରେମ ନାହିଁ" ଯୋହନ ୧୫:୧୨-୧୩ ।

ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱର ତିନି ଏବଂ ଚାରି ନମ୍ବର ମୁଖ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ:

ମନୁଷ୍ୟର ଭ୍ରଷ୍ଟତା, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ପରିବର୍ତ୍ତନ, ଏବଂ ଏହାର ଆଚରଣ ।

ଅନୁଛେଦ ୧: ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକୃତି ଉପରେ ପତନର ପ୍ରଭାବ ।

ମନୁଷ୍ୟ ମୁଖ୍ୟତଃ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ତାହାର ବୁଝାମଣା ତାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରକୃତ ଏବଂ ସଞ୍ଚୟ ଜ୍ଞାନ ସହିତ ସୁସଜ୍ଜିତ ହେଲା; ତାଙ୍କର ହୃଦୟ ଓ ଇଚ୍ଛା ସରଳ ଥିଲା । ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସ୍ନେହ ଶୁଦ୍ଧ; ସମଗ୍ର ଲୋକ ପବିତ୍ର ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଶୟତାନର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ବିଦ୍ରୋହ କରି ନିଜ ଇଚ୍ଛାର ସ୍ୱାଧୀନତାର ଅପବ୍ୟବହାର କରି ସେ ଏହି ଉକ୍ତ ଉପହାରଗୁଡ଼ିକ ହରାଇଲେ; ଏବଂ ବିପରୀତରେ, ସେ ନିଜ ମନର ଅନ୍ଧତା, ଭୟଙ୍କର ଅନ୍ଧକାର, ଅସାରତା ଏବଂ ବିଚାରର ବିକୃତତା, ଦୁଷ୍ଟ, ବିଦ୍ରୋହୀ, ହୃଦୟ ଏବଂ ଇଚ୍ଛାରେ ଘୃଣିତ ହେଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ନେହରେ ଅପରିଷ୍କାର ହେଲେ ।

ଅନୁଛେଦ ୨: ଭ୍ରଷ୍ଟତାର ବିସ୍ତାର

ପତନ ପରେ ମଣିଷ ନିଜ ପରି ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ କଲା । ଏକ ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ ସନ୍ତାନ ହୋଇ ଏକ ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ ବଂଶ ଉତ୍ପାଦନ କଲା । ଅତଏବ, ଆଦମଙ୍କର ସମସ୍ତ ବଂଶଧର, କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ, ସେମାନଙ୍କର ମୂଳ ପିତାମାତାଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ସମସ୍ତେ ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଛି, ଅନୁକରଣ ସ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ପେଲାଗିୟାନଙ୍କ ମତବ୍ୟ ଅନୁସାରେ, ସେହି ଭ୍ରଷ୍ଟ ପ୍ରକୃତି ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରଚାର ସ୍ୱାରା ।

ଅନୁଛେଦ ୩: ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅକ୍ଷମତା

ଅତଏବ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ପାପରେ ଗର୍ଭବତୀ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ପ୍ରକୃତି ସ୍ୱାରା କ୍ରୋଧର ସନ୍ତାନ, ଭଲକୁ ବଞ୍ଚାଇବାରେ ଅସମର୍ଥ, ମନ୍ଦ ପ୍ରକୃତି, ପାପରେ ମୃତ, ଏବଂ ଏହାର ଦାସତ୍ୱରେ, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ପୁନଃ ନିର୍ମାଣ ଅନୁଗ୍ରହ ବିନା, ସେମାନେ ସକ୍ଷମ ନୁହଁନ୍ତି କିମ୍ବା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବାକୁ, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତିର ଅପବିତ୍ରତାକୁ ସଂସ୍କାର କରିବାକୁ, କିମ୍ବା ସଂସ୍କାର ପାଇଁ ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ କରିବାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସମର୍ଥ ।

ଅନୁଛେଦ ୪: ପ୍ରକୃତିର ଆଲୋକର ଅପାଗତା

ତଥାପି, ମନୁଷ୍ୟର ପତନ ପରଠାରୁ, ଜୁକୁ ଜୁକୁ ହେଉଥିବା ପ୍ରାକୃତିକ ଆଲୋକ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କିଛି ଜ୍ଞାନକୁ ରଖିଥାଏ । ପ୍ରାକୃତିକ ବିଷୟରେ କିଛି ଜିନିଷ ଭଲ ଏବଂ ମନ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ବିଷୟରେ କିଛି ଜ୍ଞାନ ବଜାୟ ରଖିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଗୁଣ, ସମାଜରେ ଉତ୍ତମ ଶୁଦ୍ଧତା ବିଷୟରେ କିଛି ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏକ ଶୁଦ୍ଧାନ୍ୱିତ ବାସ୍ତବ ନିର୍ବାସନ ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟାକରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକୃତିର ଏହି ଆଲୋକ ତାଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସଞ୍ଚୟ ଜ୍ଞାନକୁ ଆଣିବା ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ରୂପାନ୍ତର ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ, ଯେ ସେ ପ୍ରାକୃତିକ ଏବଂ ମାନବୀ ବିଷୟ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ । ନା, ଏହି ଆଲୋକ, ଯେପରି, ଏହା ହେଉଛି, ମଣିଷ ବିଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଦୂଷିତ ହୁଏ ଏବଂ ଏହାକୁ ଅଧର୍ମରେ ଧରି ରଖେ, ଯାହା କରି ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଅସମର୍ଥ ହୋଇଯାଏ ।

ଅନୁଛେଦ ୪: ଆଇନର[ବ୍ୟବସ୍ଥା] ଅପାରଗତା

ସେହି ସମାନ ଆଲୋକରେ, ଆମେ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିତରଣର ନିୟମ ବିଷୟରେ ବିଚାର କରିବା । ଯଦିଓ ଏହା ପାପର ମହାନତା ଆବିଷ୍କାର କରେ, ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅଧିକ ଅଧିକ ଦୋଷୀ ଅନୁଭବ କରାଏ, ତଥାପି ଯେହେତୁ ଏହା କୌଣସି ପ୍ରତିକାରକୁ ସୂଚିତ କରେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ତାଙ୍କୁ ଦୁଃଖରୁ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହିପରି ଶରୀର ମାଧ୍ୟମରେ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ଅପରାଧୀଙ୍କୁ ଅଭିଶାପରେ ଛାଡ଼ିଦିଏ, ମଣିଷ ଏହି ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ସଞ୍ଚୟ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଅନୁଛେଦ ୬: ସୁସମାଚାରର ଉଦ୍ଦାର ଶକ୍ତି ।

ଅତଏବ, ପ୍ରକୃତିର ଆଲୋକ, କିମ୍ବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯାହା କରି ପାରିଲା ନାହିଁ, ଇଶ୍ୱର ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାକ୍ୟ ବା ପୁନଃ ନିର୍ମାଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି: ଯାହା ମଣିଷଙ୍କ ବିଷୟରେ ସୁସମାଚାର ଅଟେ, ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ, ଏହା ଯାହା ଉଭୟ ପୁରାତନ ନିୟମ ଓ ନୂତନ ନିୟମରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଉଦ୍ଦାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କଲା । |

ଅନୁଛେଦ ୭: ସୁସମାଚାର ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱାଧୀନତା ।

ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାର ଏହି ରହସ୍ୟ ଇଶ୍ୱର ପୁରାତନ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅଳ୍ପକେ ଆବିଷ୍କାର କଲେ; ନୂତନ ନିୟମରେ, (ବିଭିନ୍ନ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅପସାରିତ ହୋଇଛି), ସେ ନିଜକୁ ଅନେକଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ବିନା କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟରେ । ଏହା ବିତରଣର କାରଣ ଗୋଟିଏ ଜାତି ଅନ୍ୟ ଦେଶଠାରୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ମୂଲ୍ୟ, କିମ୍ବା ପ୍ରକୃତିର ଆଲୋକର ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । କିନ୍ତୁ ବିଶେଷତ ଏହା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସାର୍ବଭୌମ ସୁଖ ଏବଂ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ପ୍ରେମରୁ ନିମନ୍ତେ । ଅତଏବ, ଯେଉଁମାନେ ଅଧିକ ଅନୁଗ୍ରହ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ବାହାରେ ଏବଂ ସେମାନେଯାହା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ, ତାହା ମଧ୍ୟ ନମ୍ର ଏବଂ କୃତଜ୍ଞ ହୃଦୟରେ ସ୍ୱୀକାର କରିବା । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ପ୍ରେରିତଙ୍କ ସହିତ ସେମାନେ ଉପାସନା କରିବା ଉଚିତ (କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତତା ଭାବରେ ଅନୁସାଧନ କରିବେ ନାହିଁ) ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିହାରର ଗମ୍ଭୀରତା ଏବଂ ନ୍ୟାୟ, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଅନୁଗ୍ରହ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଅନୁଛେଦ ୮: ସୁସମାଚାର ଆନ୍ତରିକ ଡାକ ।

ତଥାପି ଯେଉଁମାନେ ସୁସମାଚାର ଦ୍ୱାରା ଡକାଗଲେ, ଆନ୍ତରିକତା ସହ ଡକାଗଲେ । କାରଣ ଇଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଅତି ଆନ୍ତରିକତାର ସହିତ ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେ ଡାକନ୍ତି ସେମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତୁ । ଅଧିକତ୍ର, ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଏବଂ ବିଶ୍ରାମକୁ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହିତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରନ୍ତି, ଯେତେ ଲୋକ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ।

ଅନୁଛେଦ ୯: ସୁସମାଚାରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷାନ କରିବା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ଦାୟୀ

ଏହା ସୁସମାଚାରର କିମ୍ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦୋଷ ନୁହେଁ, କିମ୍ବା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଯିଏ ସୁସମାଚାର ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡାକନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଉପହାର ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ବାକ୍ୟ ସେବା ଦ୍ୱାରା ଡାକି ଅଛନ୍ତି, ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ସେମାନେ ଆସିବାକୁ ମନା କରନ୍ତି, ଏବଂ ମିଛ ଦୋଷ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅଛି; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ବିପଦକୁ ଖାତିର ନକରି ଜୀବନରେ ବାକ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି । ପୁଣି ଆଉ କେତେକ, ଯଦିଓ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି,

ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଏକ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବାକୁ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ, ସେମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ, କେବଳ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ବିଶ୍ୱାସରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ, ଶୀଘ୍ର ଅଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ, ଏବଂ ସେମାନେ ଦୂରେଇ ଯାଆନ୍ତି । ଅନ୍ୟମାନେ ଚିନ୍ତାର ଅଧୀନ ହୋଇ, ଏବଂ ଏହି ଜଗତର ସୁଖ ଭୋଗ ଦ୍ୱାରା ବାକ୍ୟର ମଞ୍ଜିକୁ ଚାପି ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ କୌଣସି ଫଳ ଫଳନ୍ତି ନାହିଁ । - ଏହା ଆମର ଦ୍ରାଶକର୍ତ୍ତା ମଞ୍ଜି ବୁଣିବାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ, ମାଥୁର ୧୩ ।

ଅନୁଛେଦ ୧୦: ପରିବର୍ତ୍ତନ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ।

କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନେ ସୁସମାଚାର ଦ୍ୱାରା ଆହ୍ୱାନ ପାଇ, ଆହ୍ୱାନକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି ଏବଂ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୁଅନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛାର ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟାୟାମ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଯେଉଁଥିରେ ଜଣେ ନିଜକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ କରେ । ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅନୁଗ୍ରହ ସହିତ ସଜ୍ଜିତ, (ଯେପରି ଗର୍ବିତ ପେଲାଗିୟାନଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ) କିନ୍ତୁ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯିଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଅନନ୍ତକାଳରୁ ନିଜକୁ ବାନ୍ଧିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଅନୁତାପର ଆତ୍ମା ଦିଅନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାରର ଶକ୍ତିରୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ Stapania କରନ୍ତି । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ଦେଖାଇ ପାରନ୍ତି, ଯିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାରରୁ ତାଙ୍କର ଚମତ୍କାର ଆଲୋକକୁ ଡାକିଛନ୍ତି; ଏବଂ ନିଜ ଭିତରେ ହିଁ ନୁହେଁ, ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଗୌରବ କରନ୍ତି ।

ଅନୁଛେଦ ୧୧: ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ

କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଇଶ୍ୱର ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ତାଙ୍କର ଉତ୍ତମ ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ କରନ୍ତି, କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକୃତ ରୂପାନ୍ତର କରନ୍ତି । ସେତେବେଳେ ସେ କେବଳ ସୁସମାଚାରକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏଥି ସହ ସେ ତାଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ମନକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବରେ ଆଲୋକିତ କରନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ବୁଝିପାରିବେ ଏବଂ ଜାଣିପାରିବେ; କିନ୍ତୁ ସମାନ ପୁନଃ ନିର୍ମାଣ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଫଳପ୍ରଦତା ଦ୍ୱାରା, ମନୁଷ୍ୟର ଅନ୍ତଃ ସ୍ଥଳଭାଗକୁ ବ୍ୟାପିଥାଏ । ସେ ରୁଦ୍ଧ ହୃଦୟକୁ ଖୋଲନ୍ତି, ଏବଂ କଠିନ ହୃଦୟକୁ କୋମଳ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସୁନ୍ଦର ହୋଇ ନ ଥିବା ହୃଦୟ ସୁନ୍ଦର କରନ୍ତି । ଇଚ୍ଛାରେ ନୂତନ ଗୁଣ ଯୋଗ କରନ୍ତି, ମୃତ୍ୟୁକୁ ଜୀବନ ଦିଅନ୍ତି, ଅନିଚ୍ଛାକୁ ଇଚ୍ଛା ଦିଅନ୍ତି । ମନକୁ ଉତ୍ତମ କରନ୍ତି ଏବଂ ଚିତ୍ତାକର୍ଷକ ହୋଇ, ସେ ଏହାକୁ ଭଲ, ଆଜ୍ଞାକାରୀ ସହ ତାଙ୍କୁ ଭା ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ, ଯେପରି ଭଲ ଗଛ, ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳ ଆଣିଥାଏ ।

ଅନୁଛେଦ ୧୨: ପବିତ୍ରକରଣ ଏକ ଦିବ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।

ଏହା ହେଉଛି ପୁନର୍ଜନ୍ମ, ଏକ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି: ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ, ଜୀବନ୍ତ ହେବା, ଯାହା ଇଶ୍ୱର ଆମ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ ବିନା ଆମ ଭିତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ଯାହା ସ୍ୱପ୍ନରୂପେ ବାଇବେଲରେ ପ୍ରଚାର କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଏହା କୌଣସି ଜ୍ଞାନରେ କେବଳ ସୁସମାଚାରର ବାହ୍ୟ ପ୍ରଚାର ଦ୍ୱାରା, ନୈତିକ ଉପାସନା ଦ୍ୱାରା, କିମ୍ବା ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟର ଧାରା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୁଏ ନାହିଁ । ଇଶ୍ୱର ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପରେ, ପୁନର୍ଜନ୍ମ କିଅବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉ କି ନାହିଁ ଏହା ମନୁଷ୍ୟର ଶକ୍ତିରେ ସ୍ଥିର ରହିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ଅଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ, ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ସବୁଠାରୁ ଆନନ୍ଦଦାୟକ, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ, ରହସ୍ୟମୟ ଏବଂ ଅପାରଗ; ସୃଷ୍ଟିର ଫଳପ୍ରଦତା କିମ୍ବା ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନରେ କମ୍ ନୁହେଁ, ଯେପରି (ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର ଲେଖକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁପ୍ରାଣିତ) ଶାସ୍ତ୍ର ଘୋଷଣା କରିଛି; ଯେଉଁ ମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାନ୍ତି ତାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଇଶ୍ୱର ଏହି ଚମତ୍କାର ଢଙ୍ଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ଏବଂ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଭାବରେ ପୁନଃ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁଥିରେ ଇଚ୍ଛା ଏହିପରି ନବୀକରଣ ହୁଏ, କେବଳ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ନିଜେ ସକ୍ରିୟ ହୋଇଯାଏ । ଏହି କାରଣରୁ ପ୍ରାୟ ହୋଇଥିବା ଅନୁଗ୍ରହ ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ନିଜେ ଯାହା ପ୍ରାୟ କରେ ତାକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଅନୁତାପ କୁହାଯାଏ ।

ଅନୁଛେଦ ୧୩: ପୁନର୍ଜନ୍ମ କାର୍ଯ୍ୟର ଅଜ୍ଞାତ ଉପାୟ ।

ଏହି ଜୀବନର ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର ପଦ୍ଧତିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ | ଏଥିମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ଜାଣିବା ଏବଂ ଅନୁଭବ କରିବାରେ ସମ୍ଭବ ହୁଅନ୍ତି, ଯେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଏହି ଅନୁଗ୍ରହ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ହୃଦୟ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ରାଶକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି |

ଅନୁଛେଦ ୧୪: ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସଦାନ କରିବା ପଦ୍ଧତି ।

ବିଶ୍ୱାସ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟକୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ହେତୁ ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାରେ ଗ୍ରହଣ କିମ୍ବା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯିବ କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ ଏହା ବାସ୍ତବରେ ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଛି, ନିଶ୍ଚାସିତ କରାଯାଇ ତାଙ୍କଠାରେ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି । କିମ୍ବା ଏପରିକି ଇଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର ଶକ୍ତି ବା କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତା'ପରେ ଆଶା କରନ୍ତି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତିର ବ୍ୟବହାର କରି ସେହି ପରିତ୍ରାଣର ସର୍ତ୍ତାବଳୀରେ ସହମତ ହେବ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସରେ ବଢ଼ିବା ଉଚିତ୍; କିନ୍ତୁ କାରଣ ଯିଏ ମନୁଷ୍ୟରେ ଇଚ୍ଛା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ, ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ସମସ୍ତ ଜିନିଷ, ଉଭୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର ଇଚ୍ଛା, ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସର କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ |

ଅନୁଛେଦ ୧୫: ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରତି ଉତ୍ତର ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଏହି ଅନୁଗ୍ରହକୁ କାହା ଉପରେ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କୌଣସି ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନୁହେଁ; କାରଣ ସେ କିପରି ମଣିଷ ପ୍ରତିମଣୀ ହୋଇପାରିବ, ଯାହାର ମୂଲ୍ୟବାନ ଉପହାର ନଥୁଲା, ଏହିପରି ପୁରସ୍କାରର ମୂଲ୍ୟୁଆ ଭାବରେ? ନା, ପାପ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କର ଆଉ କିଛି ନାହିଁ? ତେଣୁ ଯିଏ ଏହି ଅନୁଗ୍ରହର ବିଷୟ ପାଇଥାଏ, ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ କୃତଜ୍ଞତା ସହ ତାଙ୍କୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଏ | ଯିଏ ଏହାର ଅଂଶୀଦାର ହୋଇନଥାଏ, ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉପହାରଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ନିର୍ଭର ନକରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ, ନିଜ ଅବସ୍ଥାରେ ସମ୍ଭବ; କିମ୍ବା ସଙ୍କଟ ସମୟରେ କୌଣସି ଆଶଙ୍କା ନକରି କିଛି ବିଷୟ ନେଇ ଅଦରକାରୀ ଭାବରେ ଗର୍ବ କରନ୍ତି ଯାହା ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ନ ଥାଏ | ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସର ଏକ ବାହ୍ୟ ବୃତ୍ତି କରନ୍ତି ଏବଂ ନିୟମିତ ଜୀବନଯାପନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି, ପ୍ରେରିତଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପରେ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁକୂଳ ଭାବରେ ବିଚାର କରିବା ଏବଂ କହିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ ଅଟୁ | କାରଣ ହୃଦୟର ଗୁପ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଆମ ପାଇଁ ଅଜଣା | ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ, ଯେଉଁମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତକାଯାଇ ନାହାଁନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଯିଏ ବିନା ଅସ୍ଥିତ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଡାକନ୍ତି, ଯେପରି ସେଗୁଡ଼ିକ ଅଛନ୍ତି | କିନ୍ତୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଆମେ ନିଜକୁ ଅହଂକାର ସହିତ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ତର ମାନିବା ବୁଝିମାନ ନୁହେଁ, ଯଦିଓ ଆମେ ନିଜକୁ ଭିନ୍ନ କରିଛୁ |

ଅନୁଛେଦ ୧୬: ପୁନର୍ଜନ୍ମର ପ୍ରଭାବ

କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ପତନ ହେତୁ ମନୁଷ୍ୟ ଏକ ପ୍ରାଣୀ ହେବା ବନ୍ଦ କରି ନଥୁଲା, ବୁଝାମଣା ଏବଂ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ସହିତ ସମର୍ପିତ ହୋଇଥିଲା । ପାପ ଯାହା ସମଗ୍ର ମାନବଜାତିକୁ ବ୍ୟାପି ଯାଇଥିଲା, ତାଙ୍କୁ ମାନବ ପ୍ରକୃତିରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମୃତ୍ୟୁ ଆଣିଥିଲା; ସେହିପରି ପୁନର୍ଜନ୍ମାଣର ଏହି ଅନୁଗ୍ରହ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଥର କିଅବା ବ୍ଲୋକ ପରି ବ୍ୟବହାର କରାଏ ନାହିଁ । କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଏବଂ ଗୁଣଧର୍ମ ଛଡ଼ାଇ ନଥାଏ, କିମ୍ବା ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଇଚ୍ଛାକୁ ସ୍ଥିତି କରେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଦୂରାନ୍ୱିତ କରେ, ସୁସ୍ଥ କରେ, ସଂଶୋଧନ କରେ, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ମଧୁର ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବରେ ଏହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରେ; ଯେଉଁଠାରେ ଶାରୀରିକ ବିଦ୍ରୋହ ଏବଂ ପ୍ରତିରୋଧ ପୂର୍ବରୁ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା । ଏକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ଆନ୍ତରିକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆଜ୍ଞା ରାଜତ୍ୱ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା; ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରକୃତ ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଏବଂ ଆମର ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତିର ସ୍ୱାଧୀନତା ରହିବ | ଅତଏବ,

ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ ଭିତରେ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରଶଂସନା ଲେଖକ, ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ମନୁଷ୍ୟର ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ନିଜ ପତନରୁ ସୁସ୍ଥ ହେବାର କୌଣସି ଆଶା ରହିପାରିବ ନାହିଁ, ଯାହାର ଅପବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ସେ ନିଜକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଲା ପରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଅବସ୍ଥାରେ ଠିଆ ହୋଇ ପାରେ ।

ଅନୁଛେଦ ୧୭: ପୁନର୍ଜନ୍ମରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବହୃତ ପଦ୍ଧତି ।

ଯେହେତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ କାର୍ଯ୍ୟ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଆମର ପ୍ରାକୃତିକ ଜୀବନକୁ ବଢାଇଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି, ଏଥିରୁ କୌଣସି ବିଷୟ ବାଦ ପଡନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ସବୁ ଉପାୟର ବ୍ୟବହାର ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର ଅସୀମ ଦୟା ଏବଂ ଉତ୍ତମତାରେ ଦିବ୍ୟ ଶକ୍ତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାନ୍ତି ଆଉ ସେହିପରି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ପୁନଃନିର୍ମାଣ ହୋଇଥାଉ । କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ସୁସମାଚାରର ବ୍ୟବହାରକୁ ବାଦ ଦେଇ ନାହିଁ, ଯାହା ସବୁଠାରୁ ଜ୍ଞାନୀ ଇଶ୍ୱର ପୁନଃନିର୍ମାଣର ବୀଜ ଏବଂ ଆତ୍ମାର ଖାଦ୍ୟ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଏହି କାରଣରୁ ପ୍ରେରିତ ଏବଂ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଅନୁସରଣ କଲେ, ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଏହି ଅନୁଗ୍ରହ, ତାଙ୍କ ଗୌରବ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଧାର୍ମିକତାର ଗର୍ବ ବିଷୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ, ଏବଂ ଏହି ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ବାକ୍ୟ ଧର୍ମବିଧି ଏବଂ ଅନୁଶାସନରେ ସୁସମାଚାର ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବାରେ ଅବହେଳା କଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ରୁହନ୍ତୁ କିମ୍ବା ମଣ୍ଡଳୀରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରଲୋଭିତ କରି ବିଚ୍ଛେଦ କରିବାକୁ ଅନୁମାନ କରାନଯାଉ, ଯାହା ସେ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ଅଧୀନରେ ଏକତ୍ର କରିଛନ୍ତି । କାରଣ ଉତ୍ସାହ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ; ଏବଂ ଆମେ ଯେତେ ସହଜରେ ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରୁ, ସାଧାରଣତଃ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ ଭିତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଏହି ଆଶୀର୍ବାଦ ଅଧିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୁଏ, ଏବଂ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ ଉନ୍ନତ ହୁଏ; କେବଳ ତାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଗୌରବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସଞ୍ଚୟ ଫଳ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ସବୁଦିନ ପାଇଁ ହେଉ ଆମେନ୍ ।

ତୁଟି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ।

ପ୍ରକୃତ ତତ୍ତ୍ୱକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ସିନୋଦ ସେହି ତୁଟିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେ:

୧

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ଏହାକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ମୂଳ ପାପ କେବଳ ସମଗ୍ର ମାନବ ଜାତିକୁ ନିନ୍ଦା କରିବା ପାଇଁ, କିମ୍ବା ସାମୟିକ ଏବଂ ଅନନ୍ତ ଦଣ୍ଡ ପାଇବାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ । କାରଣ ଏହା ପ୍ରେରିତଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ବିରୋଧ କରେ, ଯିଏ ଘୋଷଣା କରେ: "ଅତଏବ, ଯେପରି ଜଣେ ଲୋକ ଦ୍ୱାରା ପାପ ଓ ପାପ ଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ୟୁ ଜଗତରେ ପ୍ରବେଶ କଲା, ଆଉ ସେହି ପ୍ରକାରେ ମୃତ୍ୟୁ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିଲା, ଯେଣୁ ସମସ୍ତେ ତ ପାପ କଲେ ରୋମୀୟ ୫:୧୨; "ଜଣେ ପାପ କରିବାରୁ ଯେପରି ଦୋଷୀ ହେଲା, ସେଥିରୁ ଫଳ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା ହେଲା"ରୋମୀୟ ୫:୧୬, ଏବଂ "ପାପର ପୁରସ୍କାର ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁ," ରୋମୀୟ ୬: ୨୩ ।

୨

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉପହାର, କିମ୍ବା ଉତ୍ତମ ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ଗୁଣ ଯେପରିକି: ଉତ୍ତମତା, ପବିତ୍ରତା, ଧାର୍ମିକତା, ସୃଷ୍ଟି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମନୁଷ୍ୟର ଇଚ୍ଛାରେ ରହିପାରି ନ ଥାନ୍ତା, ତେଣୁ ପତନେ ତାଙ୍କ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ ପାରି ନ ଥାନ୍ତା । ଏହି ମନ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରେରିତ ଶିକ୍ଷାର ବିପରୀତ ଶିକ୍ଷା ଅଟେ । କାରଣ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ, ଯାହା ପ୍ରେରିତ ଏଫିସୀୟ ୪:୨୪ରେ ଲେଖିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ଧାର୍ମିକତା ଏବଂ ପବିତ୍ରତା ମଧ୍ୟରେ ଅଛି, ଯାହା ମଣିଷ ଇଚ୍ଛାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

୩

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମୃତ୍ୟୁରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉପହାରଗୁଡ଼ିକ ମନୁଷ୍ୟର ଇଚ୍ଛାଠାରୁ ଅଲଗା ନୁହେଁ, ଯେହେତୁ ଇଚ୍ଛା ନିଜେ କେବେ ବି ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇନାହିଁ, କେବଳ ବୁଝାମଣାର ଅନ୍ଧକାର ଏବଂ ସ୍ୱେଦର ଅନିୟମିତତା ଦ୍ୱାରା ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ; ଏବଂ, ଏହି ପ୍ରତିବନ୍ଧକଗୁଡ଼ିକ ଅପସାରିତ ହୋଇଛି । ଇଚ୍ଛା ତା'ପରେ ଏହାର ମୂଳ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କରିପାରିବ, ଅର୍ଥାତ୍, ନିଜ ଇଚ୍ଛା ନିଜେ ବାଛିବାରେ ସକ୍ଷମ, କିମ୍ବା ଇଚ୍ଛା ନକରିବା ଏବଂ ବାଛିବାରେ ସକ୍ଷମ ନୁହେଁ, ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଭଲ ଯାହା ଏହାକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇପାରେ । ଏହା ଏକ ନୂତନ ଉଦ୍ଭାବନ ଏବଂ ଏକ ତୁଟି, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱାଳ ଘୋଷଣା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତିର ଶକ୍ତିକୁ ବଢ଼ାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ: "ଅନ୍ତଃକରଣ ସବୁଠାରୁ କପଟମୟ ଓ ଅପ୍ରତୀକାର୍ଯ୍ୟ ରୂପେ ପାଢ଼ିତ; କିଏ ତାହା ଜାଣିପାରେ" ? ଯିରିମିୟା ୧୭:୯; ଏବଂ ପ୍ରେରିତଙ୍କ ବିଷୟରେ: "ସେହି ଅନାଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଏକ ସମୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶାରୀରିକ ଅଭିଳାଷ ଅନୁସାରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରି ଶାରୀରିକ ଓ ମନର କାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିଲୁ, ପୁଣି, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ସୁଖା ସ୍ୱଭାବତଃ କ୍ରୋଧର ପାତ୍ର ଥିଲୁ;" ଏଫିସୀୟ ୨:୩ ।

୪

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ଯେ ପାର୍ଥିବ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକୃତରେ ପାପରେ ମରି ନାହାଁନ୍ତି, କିମ୍ବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିର ବଞ୍ଚିତ ନୁହଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ଧାର୍ମିକତା ଏବଂ ଜୀବନ ପରେ ଭୋକ ଓ ଶୋଷ ମେଣ୍ଟାଇ ପାରନ୍ତି ଏବଂ ଏକ ସଂକୋଚିତ ଏବଂ ଭଙ୍ଗା ଆତ୍ମାର ବଳି ଉତ୍ତର କରିପାରନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରନ୍ତି । କାରଣ ଏଗୁଡ଼ିକ ଶାସ୍ତ୍ରର ସ୍ପଷ୍ଟ ସାକ୍ଷ୍ୟର ବିପରୀତ ଅଟେ । " ଅନ୍ଧକାର ଓ ପାପ ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ମୃତ ଥିଲୁ" ଏଫିସୀୟ ୨:୧,୫ ଏବଂ: "ଏଥିଉଦ୍ଧାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଦେଖିଲେ ଯେ, ପୃଥିବୀରେ ମନୁଷ୍ୟର ଦୁଷ୍ଟତା ଅତି ବଡ଼, ଆଉ ତାହାର ଅନ୍ତଃକରଣର ଭାବନାର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଳ୍ପନା ଅବିରତ ମନ୍ଦ ମାତ୍ର" ଆଦି ପୁସ୍ତକ ୬:୫;୮:୨୧ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପରେ, ଏବଂ ଜୀବନ ପରେ କ୍ଷୁଧା ଏବଂ ତୃଷ୍ଣା, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଏକ ଭଙ୍ଗା ଆତ୍ମାର ବଳି ଉତ୍ତର କରିବା, ପୁନଃ ଜନ୍ମ ଏବଂ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର । ଗୀତସଂହିତା ୫୧;୧୦,୧୯; ମାଥୁ ୫:୬ ।

୫

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ ଏବଂ ପ୍ରାକୃତିକ ମଣିଷ ସାଧାରଣ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିପାରନ୍ତି (ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ପ୍ରକୃତିର ଆଲୋକ ବୁଝନ୍ତି), କିମ୍ବା ଦାନ ଗୁଡ଼ିକ ପତନ ପରେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ଧୀରେ ଧୀରେ ସେମାନଙ୍କର ଭଲ ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ଲାଭ କରିପାରିବେ, ଯଥା, ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଅନୁଗ୍ରହ ବା ଉଦ୍ଧାର କରୁଥିବା ଅନୁଗ୍ରହ ଏବଂ ପରିତ୍ରାଣ ନିଜେ ଯେପରି । ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଇଶ୍ୱର ନିଜକୁ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବୋଲି ଦର୍ଶାନ୍ତି, ଯେହେତୁ ସେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସମସ୍ତ ଉପାୟକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଏବଂ ଦକ୍ଷତାର ସହିତ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି । ସମସ୍ତ ଯୁଗର ଅଭିଜ୍ଞତା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ ଯେ ଏହା ଅସତ୍ୟ ଅଟେ । "ସେ ଯାକୁବ ପ୍ରତି ଆପଣା ବାକ୍ୟ, ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରତି ଆପଣା ବିଧି ଓ ଶାସନ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ସେ କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀ ପ୍ରତି ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରି ନାହାନ୍ତି; ତାହାଙ୍କ ଶାସନ ବିଷୟ କହିବାକୁ ଗଲେ, ସେମାନେ ତାହା ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କର" ଗୀତସଂହିତା ୧୪୭:୧୯-୨୦ । ସେ ଅତୀତ ପୁରୁଷପରମ୍ପରାରେ ସମସ୍ତ ଜାତିର ଲୋକଙ୍କୁ ଆପଣା ଆପଣା ପଥରେ ଚାଲିବାକୁ ଛାଡ଼ିଦେଇଥିଲେ" ପ୍ରେରିତ ୧୪:୧୬ । ଏବଂ ସେମାନେ (ପାଉଲ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାଥୀମାନେ) ଆସିଆରେ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିବାରିତ ହୋଇ ଫୁଟିଆ ଓ ଗାଲାତୀୟ ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇ ଯାତ୍ରା କଲେ, ଆଉ

ସେମାନେ ମୁସିଆ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ବାଧୁନିଆକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, କିନ୍ତୁ ଯାଶୁଙ୍କର ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ ନାହିଁ" ପ୍ରେରିତ: ୧୭:୭-୭ ।

୭

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରକୃତ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ କୌଣସି ନୂତନ ଗୁଣ, ଶକ୍ତି କିମ୍ବା ଉପହାର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ତାହା ବିଶ୍ଵାସ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ପ୍ରଥମେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୋଇଥାଉ ଏବଂ ଯେଉଁ କାରଣରୁ ଆମକୁ ବିଶ୍ଵାସୀ କୁହାଯାଏ, କିମ୍ବା ଏହା ଏକ ଗୁଣ କିମ୍ବା ଉପହାର ନୁହେଁ ଯାହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସଂକ୍ରମିତ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ଏକ ମନୁଷ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ, ଏବଂ ଏହା ଏକ ଉପହାର ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କେବଳ ଏହା ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଏକ ଶକ୍ତି । ଏହା ଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରର ବିରୋଧ କରନ୍ତି, ଯାହା ଘୋଷଣା କରେ ଯେ ଇଶ୍ଵର ବିଶ୍ଵାସ, ଆଜ୍ଞା, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମର ଚେତନାକୁ ଆମ ହୃଦୟରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି: "ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, "ଦେଖ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଓ ଯିହୁଦା ବଂଶ ସହିତ ଏକ ନୂତନ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରିବା, ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି" ମୁଁ ମୋର ନିୟମକୁ ସେମାନଙ୍କ ଭିତର ଭାଗରେ ରଖିବି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ମୁଁ ଲେଖିବି" ଯିରିମିୟ ୩୧:୩୩ । ଏବଂ: "କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୃଷିତ ଉପରେ ଜଳ ଓ ଶୁଷ୍କ ଭୂମି ଉପରେ ଜଳସ୍ରୋତ ଢାଳିବା; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବଂଶ ଉପରେ ଆପଣା ଆତ୍ମା ଓ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନଗଣ ଉପରେ ଆପଣା ଆଶୀର୍ବାଦ ଢାଳିବା," ଯିଶାଇୟ ୪୪:୩ । ଏବଂ "ଆଉ, ଭରସା ଲଜ୍ଜା ଦିଏ ନାହିଁ, କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେମ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇଅଛି" ରୋମୀୟ ୫:୫ । ମଣ୍ଡଳୀରେ ନିରନ୍ତର ଅଭ୍ୟାସ ପାଇଁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଘୃଣ୍ୟ, ଯାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ମୁଖରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ: "ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଫେରାଅ, ତହିଁରେ ମୁଁ ଫେରିବି" ଯିରିମିୟ ୩୧:୧୮ ।

୭

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଆମେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ତାହା କେବଳ ଏକ ଉଦ୍ଘ ପରାମର୍ଶ, (ଯେପରି ଅନ୍ୟମାନେ ଏହାକୁ ବୁଝାଇ ଅଛନ୍ତି), ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟର ପରିବର୍ତ୍ତନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ସର୍ବୋତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ, ଏବଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ପ୍ରଣାଳୀ, ଯେଉଁଥିରେ ଗଠିତ । ପରାମର୍ଶ ଦେବା, ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରକୃତି ସହିତ ଅଧିକ ସୁସଙ୍ଗତ; ଏବଂ କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ଯେ କେବଳ ଏହି ଉପଦେଶକାରୀ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାକୃତିକ ମଣିଷକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବା ଉଚିତ୍ । ପ୍ରକୃତରେ, ପରମେଶ୍ଵର ଏହି ପରାମର୍ଶ ପ୍ରଣାଳୀ ବ୍ୟତୀତ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ସମ୍ପତ୍ତି ଉପାଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ଈଶ୍ଵରୀୟ କାର୍ଯ୍ୟର ଶକ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ଶୟତାନର କାର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ଅଧିକ, ଏଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ପରମେଶ୍ଵର ଅନନ୍ତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଥିବାବେଳେ ଶୟତାନ କେବଳ ସାମୟିକ ଦ୍ରବ୍ୟର ପ୍ରତିଶୃତି ଦେଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଇଶ୍ଵରିୟ ତତ୍ତ୍ଵିକ ଏବଂ ସମଗ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରର ବିପରୀତ ଅଟେ, ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ମନୁଷ୍ୟର ରୂପାନ୍ତରଣରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଅନ୍ୟ ଏକ ତଥା ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ଈଶ୍ଵରୀୟ ପଦ୍ଧତିକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି, ଯେପରି ଯିହୁଜିକଲରେ: "ଆହୁରି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ହୃଦୟ ଦେବା ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଏକ ନୂତନ ଆତ୍ମା ସ୍ଥାପନ କରିବା; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମାଂସ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରସ୍ତରମୟ ହୃଦୟ କାଢ଼ି ନେବା ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମାଂସମୟ ହୃଦୟ ଦେବା" ଯିହୁଜିକଲ ୩୬:୨୭ ।

୮

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ପରମେଶ୍ୱର ନିଜର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଶକ୍ତିକୁ ମନୁଷ୍ୟର ପୁନଃ ନିର୍ମାଣରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟର ଇଚ୍ଛାକୁ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ବାଧି ରଖନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ଅନୁଗ୍ରହର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟକୁ ରୂପାନ୍ତର କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ତଥାପି ମନୁଷ୍ୟ ଇଶ୍ୱର ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ବିରୋଧ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଇଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟର ପୁନଃ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପୁନଃ ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରାୟତଃ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ତାହାର ପୁନଃନିର୍ମାଣକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରେ । କାରଣ ଏହା ଆମ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ସମସ୍ତ ଦକ୍ଷତାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟର ଇଚ୍ଛା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଅଧୀନତାଠାରୁ କମ୍ ବିପରୀତ ନୁହେଁ, ଯାହା ପ୍ରେରିତମାନେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: "ପୁଣି, ବିଶ୍ୱାସୀ ଯେ ଆତ୍ମେମାନେ, ତାହାଙ୍କ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟସାଧକ ପରାକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଅତ୍ୟଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱ କ'ଣ, ଏହି ସବୁ ଜାଣି ପାର" ଏଫିସୀୟ: ୧:୧୯ । ଏବଂ: "ଏଣୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଇଶ୍ୱର ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଆତ୍ମାନର ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଗଣନା କରନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମେମାନେ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ," ୨ଥେସଲୋନୀକୀୟ: ୧:୧୧ । ଏବଂ: "ଯେ ଆପଣା ଗୌରବ ଓ ସର୍ବଗୁଣରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମାନ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କ ଐଶ୍ୱରିକ ଶକ୍ତି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ଓ ଧର୍ମପରାୟଣତା ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବିଷୟ ଦାନ କରିଅଛି," ୨ ପିତର ୧:୩ ।

୯

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ସେହି ଅନୁଗ୍ରହ ଏବଂ ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ହେଉଛି ଆଂଶିକ କାରଣ, ଯାହା ଏକତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନର କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ଏବଂ ସେହି ଅନୁଗ୍ରହ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା କ୍ରମରେ, ଇଚ୍ଛାର କାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ କରେ ନାହିଁ । ତାହା ହେଉଛି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟର ଇଚ୍ଛା ଘୁଞ୍ଚିବା ଏବଂ ଏହା କରିବାକୁ ସ୍ଥିର ନକରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟର ଇଚ୍ଛାକୁ ରୂପାନ୍ତର କରିବାରେ ଦକ୍ଷତାର ସହିତ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ । କାରଣ ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରାଚୀନ ମଣ୍ଡଳୀରେ ପେଲାଗୀୟମାନେ ଏହି ତତ୍ତ୍ୱକୁ ପ୍ରେରିତଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ନିନ୍ଦା କରିଆସୁଥିଲେ: "ଅତଏବ, ଯେ ଇଚ୍ଛା କରେ, କିମ୍ବା ଯେ ଚେଷ୍ଟା କରେ, ତାହାଠାରୁ ଏହା ହୁଏ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଦୟାଳୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ହୁଏ" ରୋମୀୟ ୯:୧୬ । ସେହିଭଳି "କାରଣ କିଏ ତୁମ୍ଭକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିଅଛି ? ଆଉ, ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ଦାନ ସ୍ୱରୂପେ ପାଇ ନାହିଁ, ଏପରି ତୁମ୍ଭର କ'ଣ ଅଛି ? କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ତାହା ଦାନ ସ୍ୱରୂପେ ପାଇଅଛ, ତେବେ ତାହା ଦାନ ସ୍ୱରୂପେ ପାଇ ନ ଥିଲା ପରି କାହିଁକି ଗର୍ବ କରୁଅଛ ? ପ୍ରଥମ କରିଛାୟ ୪:୭ ଏବଂ: "କାରଣ ଇଚ୍ଛା କରିବାକୁ ଓ ସାଧନ କରିବାକୁ ଇଶ୍ୱର ଆପଣା ମଙ୍ଗଳମୟ ସଙ୍କଳ୍ପର ସଫଳତା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି" ଫିଲିପୀୟ ୨:୧୩ ।

**ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱର ପଞ୍ଚମ ମୁଖ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ:
ସାଧୁମାନଙ୍କର ସ୍ଥିରତା ।**

ଅନୁଛେଦ: ୧ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପାପ ମୁକ୍ତ ନୁହେଁ ।

ଯାହାକୁ ଇଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଆମର ପୁତ୍ର ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହଭାଗିତାକୁ ତାକଡ଼ି ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁନଃ ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି, ସେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜୀବନରେ ପାପର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଏବଂ ଦାସତ୍ୱରୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତି; ଯଦିଓ ପାପର ଶରୀରରୁ, ଏବଂ ଶରୀରର ଦୁର୍ବଳତାରୁ ନୁହେଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏମାନେ ଏହି ଦୁନିଆରେ ରହିଥାନ୍ତି ।

ଅନୁଛେଦ: ୨ ଦୁର୍ବଳତାର ପାପ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ।

ଅତଏବ ଦୁର୍ବଳତାର ଦୈନିକ ପାପ, ଏବଂ ଦାଗଗୁଡ଼ିକ ସାଧୁମାନଙ୍କ ସର୍ବୋତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସେଥିପାଇଁ ମାନନ୍ତି; ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ନମ୍ର ଏବଂ ଆଶ୍ରୟ ପାଇଁ ନିରନ୍ତର କ୍ରୋଧରେ ହତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରେ । ଆତ୍ମାଙ୍କ ନିବେଦନ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଧାର୍ମିକତାର ପବିତ୍ର ବ୍ୟାୟାମ ଦ୍ୱାରା ଶରୀରକୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଦମନ ପାଇଁ; ଏବଂ ସିଦ୍ଧତାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ପାଇଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ମୃତ ଶରୀରରୁ ଉଦ୍ଧାର ନହେଇଛି । ସେହିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମେଷଶାବକଙ୍କ ସହିତ ରାଜତ୍ୱ କରିବାକୁ ଦିଆ ଯାଇଥାଏ ।

ଅନୁଛେଦ: ୩ ପରିବର୍ତ୍ତନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସଂରକ୍ଷଣ ।

ପାପର ଏହି ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ, ଏବଂ ପାପ ଜଗତର ପ୍ରଲୋଭନ ହେତୁ, ଯେଉଁମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜ ଶକ୍ତିରେ ରହିଲେ ଅନୁଗ୍ରହରେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅଟନ୍ତି, ଯିଏ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ଦୟାଳୁ ଭାବରେ ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏପରିକି ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବରେ ଏଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରନ୍ତି ।

ଅନୁଛେଦ: ୪ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ଗୁରୁତର ପାପରେ ପଡ଼ିବା ବିପଦ ।

ଯଦିଓ ଶରୀରର ଦୁର୍ବଳତା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଜୟୀ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯିଏ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଅବସ୍ଥାରେ ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ସଂରକ୍ଷଣ କରନ୍ତି । ତଥାପି ଧର୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନକାରୀମାନେ ସର୍ବଦା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ମାର୍ଗଦର୍ଶନରୁ ଯେପରି କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବିଚ୍ୟୁତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ସେପରି କେତେକ ପ୍ରତାରିତ ହୋଇ, ଏବଂ ଶରୀରର ଲୋଭକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ପ୍ରଲୋଭନରେ ନ ପଡ଼ିବା ପାଇଁ ଦେଖିବା ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ନିରନ୍ତର ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେତେବେଳେ ଏଗୁଡ଼ିକ ଅବହେଳିତ ହୁଏ, ସେମାନେ କେବଳ ବଡ଼ ଏବଂ ଘୃଣ୍ୟ ପାପ, ଶୟତାନ, ଜଗତ ଏବଂ ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ଆକର୍ଷିତ ହେବାକୁ ଦାୟୀ ନୁହଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବେଳେବେଳେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଧାର୍ମିକ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତରେ ଏହି ମନ୍ଦତାଗୁଡ଼ିକରେ ପଡ଼ନ୍ତି । ଯେପରି ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦାଉଦ, ପିତର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସାଧୁମାନଙ୍କ ଦୁଃଖଦ ପତନକୁ ଏହା ଦର୍ଶାଏ ।

ଅନୁଛେଦ: ୫ ସେହିଭଳି ଜଗଣ୍ୟ ପାପର ପ୍ରତିଫଳ ।

ଏହିପରି ବିରାଟ ପାପ ଦ୍ୱାରା, ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଅପମାନିତ କରନ୍ତି, ଏକ ମାରାତ୍ମକ ଦୋଷ ବହନ କରନ୍ତି । ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଦୁଃଖିତ କରନ୍ତି, ବିଶ୍ୱାସର ଅଭ୍ୟାସକୁ ବାଧା ଦିଅନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ବିବେକକୁ ଅତିଶୟ ଆଘାତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ବେଳେବେଳେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ କୃପା ଭାବନାକୁ କିଛି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହରାନ୍ତି । ସେମାନେ ଗୁରୁତର ଅନୁତାପର ସଠିକ୍ ପଥକୁ ଫେରିବା ପରେ ପିତା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମୁଖର ଆଲୋକ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଝଲସି ଉଠିଥାଏ ।

ଅନୁଛେଦ: ୬ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଧାର ହସ୍ତକ୍ଷେପ ।

କିନ୍ତୁ ଚୟନର ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ଦୟାରେ ଭରପୂର ଇଶ୍ୱର ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖରେ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ନ୍ତି; କିମ୍ବା ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନର ଅନୁଗ୍ରହ ହରାଇବାକୁ, ଏବଂ ଯଥାର୍ଥ

ସ୍ଥିତିକୁ ହରାଇବାକୁ, କିମ୍ବା ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାପ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ; କିମ୍ବା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହେବାକୁ ଏବଂ ନିଜକୁ ଅନନ୍ତ ବିନାଶରେ ପକାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଅନୁଛେଦ: ୭ ଅନୁତାପ ପାଇଁ ନବୀକରଣ ।

କାରଣ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନରେ, ଏହି ପତନରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନଃନିର୍ମାଣର ଅକ୍ଷୟ ବୀଜରେ ନଷ୍ଟ ହେବା କିମ୍ବା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହଜିନଯିବା ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷଣ କରନ୍ତି; କାଲେ ନଷ୍ଟ ନ ହେଉ ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟରେ, ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଏବଂ ଆତ୍ମା ଦ୍ଵାରା, ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏବଂ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁତାପ କରିବାକୁ, ସେମାନଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ ଏକ ଆନ୍ତରିକ ଏବଂ ଈଶ୍ଵରୀୟ ଦୁଃଖକୁ ନବୀକରଣ କରନ୍ତି । ଯାହା ଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ରକ୍ତରେ କ୍ଷମା ପାଇପାରିବେ ସେଥିପାଇଁ ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମ ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ପୁନଃ ସମନ୍ୱିତ ହୋଇ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ କୃପା ଅନୁଭବ କରିପାରିବା ପାଇଁ, ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କର ଦୟାକୁ ଉପାସନା କର, ଏବଂ ଅଧିକ ଭୟ ଏବଂ କମ୍ପନ ସହିତ ନିଜ ପରିତ୍ରାଣକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କର ।

ଅନୁଛେଦ: ୮ ଏହି ସଂରକ୍ଷଣର ନିଶ୍ଚିତତା ।

ଏହିପରି, ଏହା ସେମାନଙ୍କର ନିଜର ଯୋଗ୍ୟତା, କିମ୍ବା ଶକ୍ତିର ଫଳାଫଳ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମୁକ୍ତ ଦୟା, ଯେପରି ସେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ ଏବଂ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଖସି ନ ଯାଆନ୍ତୁ, କିମ୍ବା ଶେଷରେ ସେମାନଙ୍କ ପୃଷ୍ଠପୋଷକତା ଯେପରି ବିନଷ୍ଟ ନ ହୁଏ; ଯାହା, ନିଜ ବିଷୟରେ, କେବଳ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଘଟିବ; କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟରେ, ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସମ୍ଭବ, ଯେହେତୁ ତାଙ୍କର ବିଧି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବିଫଳ ହେବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ଆହ୍ଵାନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ହେବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା, ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ଏବଂ ସଂରକ୍ଷଣ ପ୍ରଭାବହୀନ ହେବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଛାପା ହତାଶ କିମ୍ବା ବିଲୋପ ହେବ ନାହିଁ ।

ଅନୁଛେଦ: ୯ ଏହି ସଂରକ୍ଷଣର ଭରଣା ।

ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଏହି ସଂରକ୍ଷଣ, ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସରେ ସେମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ତା, ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ଵାସୀମାନେ ନିଜ ବିଶ୍ଵାସର ପରିମାପ ଅନୁଯାୟୀ ନିଶ୍ଚିତତା ହାସଲ କରିପାରନ୍ତି । ଯାହା ଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନରେ ପହଞ୍ଚନ୍ତି । ମଣ୍ଡଳୀର ଜୀବନ୍ତ ସଦସ୍ୟମାନେ ସର୍ବଦା ସତ୍ୟରେ ରହିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ପାପର କ୍ଷମା ଅନୁଭବ କରିବେ ଏବଂ ଶେଷରେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇବେ ।

ଅନୁଛେଦ: ୧୦ ଏହି ଭରଣାର ଭିତ୍ତିମୂଳ ।

ଏହି ନିଶ୍ଚିତତା, ତଥାପି, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ବିପରୀତ କିମ୍ବା ସ୍ଵାଧୀନ କୌଣସି ଅଭୂତ ପ୍ରକାଶ ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ । ଯାହା ସେ ଆମ ସାଙ୍ଗନା ପାଇଁ ନିଜ ବାକ୍ୟରେ ବହୁ ପରିମାଣରେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ, ଆମର ଆତ୍ମା ସହିତ ସାକ୍ଷୀ, ଯେ ଆମେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଏବଂ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ, ରୋମୀୟ ୮:୧୬ ଏବଂ ଶେଷରେ, ଏକ ସୂଚୀ ବିବେକ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ, ଏବଂ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଗମ୍ଭୀର ଏବଂ ପବିତ୍ର ଲଜ୍ଜାରୁ ଯେତେ ଏବଂ ଯଦିଓ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏହି ଦୃଢ଼ ସାଙ୍ଗନାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଶେଷରେ ବିଜୟ ହାସଲ କରିବେ, ଏବଂ ଏହି ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କିମ୍ବା ଅନନ୍ତ ଗୌରବର ଆନ୍ତରିକତା, ସେମାନେ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସବୁଠାରୁ ଦୁଃଖୀ ହେବେ ।

ଅନୁଛେଦ: ୧୧ ଉଚ୍ଚ ଭରଣା ପ୍ରତି ସନ୍ଦେହ ।

ଶାସ୍ତ୍ର ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ ଏହି ଜୀବନରେ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ସାଂପ୍ରଦାୟିକ ସନ୍ଦେହ ସହିତ ସଂଘର୍ଷ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଏବଂ ଭୟଙ୍କର ପ୍ରଲୋଭନରେ ପଡ଼ି ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସର ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଶ୍ଚିତତା ଏବଂ ସ୍ଥିରତା ସର୍ବଦା ଉପଲବ୍ଧି କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର, ଯିଏ ସମସ୍ତ ସାହୁକାର ପିତା ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ପ୍ରଲୋଭିତ ହେବାକୁ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଲୋଭନ ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ମଧ୍ୟ ଏକ ଉପାୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି, ଯେପରି ସେମାନେ ଏହାକୁ ସହି ପାରିବେ, ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୧୦:୧୩, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥିରତାର ଆରାମଦାୟକ ନିଶ୍ଚିତତା ସହିତ ପ୍ରେରଣା ଦିଅନ୍ତି ।

ଅନୁଛେଦ: ୧୨ ଏହି ଭରଣା ଧାର୍ମିକତାପ୍ରତି ଏକ ପ୍ରଶ୍ନାହନ ।

ଧୈର୍ଯ୍ୟର ଏହି ନିଶ୍ଚିତତା, ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ଗର୍ବର ଆତ୍ମା, କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ସୁରକ୍ଷିତ କରିବା ଠାରୁ ଏତେ ଦୂରରେ, ଯେ ବିପରୀତରେ, ଏହା ନମ୍ରତାର ପ୍ରକୃତ ଉତ୍ସ, ପ୍ରକୃତ ସମ୍ମାନ, ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୁଃଖରେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ, ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରାର୍ଥନା, ଦୁଃଖରେ ସ୍ଥିରତା, ଏବଂ ସତ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଦୃଢ଼ ଆନନ୍ଦ କରିବା: ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହି ଲାଭର ବିଚାର କୃତଜ୍ଞତା ଏବଂ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟର ଗମ୍ଭୀର ତଥା ନିରନ୍ତର ଅଭ୍ୟାସ ପାଇଁ ଏକ ଉତ୍ସାହ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ, ଯେପରି ସାଧୁମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଏ ।

ଅନୁଛେଦ: ୧୩ ଅସାବଧାନତା ପାଇଁ ଭରଣାର କୌଣସି ପ୍ରେରଣା ନାହିଁ ।

ନା ନବୀକରଣ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ବା ସ୍ଥିରତା ମାଂସିକତାକୁ ଉତ୍ସାଦନ କରେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଯେଉଁମାନେ ପଛଦୁଆ ବେଳ ଉପେକ୍ଷା କରନ୍ତି ସେମାନେ ଧର୍ମ ପ୍ରତି ଅବହେଳା କରନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଯତ୍ନବାନ ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସେଠାରେ ଚାଲନ୍ତି । ସେମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ଏକ ନିଶ୍ଚିତତା ବଜାୟ ରଖିବେ, ନଚେତ୍ ପିତାଙ୍କ ଦୟାକୁ ଅପବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା କେତେକ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ଦୟାକୁ ମୁଖ ଫେରାଇ ନିଅନ୍ତି । ଜୀବନ ଅପେକ୍ଷା ଧାର୍ମିକ ପ୍ରିୟଙ୍କ ପାଇଁ ଏହାର ପ୍ରତିହାର ମୃତ୍ୟୁ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଚିନ୍ତ ଅଟେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଏହି କାରଣରୁ ବିବେକର ଅଧିକ ଯତ୍ନଶୀଳ ଭୋଗ କରନ୍ତି ।

ଅନୁଛେଦ: ୧୪ ସଂରକ୍ଷଣରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବହାରିକ ମାଧ୍ୟମ ।

ଅନୁଗ୍ରହର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଆମ ଭିତରେ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବା ଏବଂ ପଢ଼ିବା, ଧ୍ୟାନ ଏବଂ ଉପଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରନ୍ତି । ଜାରି ରଖନ୍ତି ଏବଂ ସିଦ୍ଧ କରନ୍ତି ଏବଂ କେହି ଯେପରି ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରିଛନ୍ତି ଧନକ, ଏବଂ ଏହାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା, ତଥା ସଂସ୍କାର ପାଳନ କରନ୍ତି ।

ଅନୁଛେଦ: ୧୫ ସ୍ଥିରତାର ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ବିପରିତ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ।

ସାଧୁସଙ୍ଗଙ୍କ ସ୍ଥିରତା ଏବଂ ଏହାର ନିଶ୍ଚିତତା ବିଷୟରେ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଫୁଲ୍‌ଅନୁପୁଞ୍ଜା ଭାବେ ଲେଖାଯାଇଅଛି, ଯାହା ତାଙ୍କ ନାମର ଗୌରବ, ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ଆତ୍ମାଙ୍କ ସାହୁକା ପାଇଁ, ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ବହୁ ପରିମାଣରେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଶୟତାନ ଘୃଣା କରେ; ଜଗତ ଏହାକୁ ପରିହାସ କରେ; ଅଜ୍ଞ ଓ କପଟୀ ଅପବ୍ୟବହାର, ଏବଂ ଧର୍ମବାଦୀମାନଙ୍କ ବିରୋଧ ଶିକ୍ଷା, ଯାହା ଶରୀର ପ୍ରାୟ ବୁଝି ପାରେନା । କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରିୟମାନେ ସର୍ବଦା ଅତ୍ୟନ୍ତ କୋମଳମତି ଭାବରେ ଏହାକୁ ଏକ ଅମୂଲ୍ୟ ଧନ

ଭାବି ଭଲ ପାଆନ୍ତି ଏବଂ ନିରନ୍ତର ଏହାର ରକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତି, ଏବଂ ଈଶ୍ଵର, ଯାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ପରାମର୍ଶ କିମ୍ବା ଶକ୍ତି ବିଜୟୀ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ତାଙ୍କୁ ଏହି ଆଚରଣକୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରଖିବାକୁ ଦେବେ | ବର୍ତ୍ତମାନ, ଏହି ପରମେଶ୍ଵର, ପିତା, ପୁତ୍ର ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା, ଚିରଦିନ ପାଇଁ ସମ୍ମାନ ଓ ଗୌରବ ହୁଅନ୍ତୁ ଆମେନ୍ ।

ସାଧୁମାନଙ୍କ ଧର୍ଯ୍ୟର ଶିକ୍ଷା ସମନ୍ୱୟ ତୁଟିଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ |

ପ୍ରକୃତ ତତ୍ତ୍ଵକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ସିନୋଦ୍ ଏହି ତୁଟିଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେ:

୧

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ଵାସୀଙ୍କ ଦୃଢ଼ତା ଚୟନର ଫଳ ନୁହେଁ, କିମ୍ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାପ୍ତ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପହାର ନୁହେଁ, ବରଂ ନୂତନ ଚୁକ୍ତିର ଏକ ସର୍ତ୍ତ, ଯାହା (ଯେପରି ସେମାନେ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି) ମନୁଷ୍ୟ ତାଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟକ ନିର୍ବାଚନ ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ ଯଥାର୍ଥତା ତାଙ୍କ ସ୍ଵାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ମାଧ୍ୟମରେ ପୂରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ | କାରଣ ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ ଏହା ନିର୍ବାଚନର ଅନୁସରଣ କରେ, ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ, ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ହେତୁ ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ: "କିନ୍ତୁ ନିର୍ବାଚିତମାନେ ତାହା ପାଇଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଅବଶିଷ୍ଟମାନେ ଜଡ଼ କରାଗଲେ," ରୋମୀୟ ୧୧:୭ | ସେହିଭଳି: "ଯେ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ସୁଦ୍ଧା ରକ୍ଷା କଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆତ୍ମ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତାହାକୁ ସମର୍ପଣ କଲେ, ସେ କିପରି ତାହାଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଦାନ ନ କରିବେ ? ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମନୋନୀତ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଏ ଅଭିଯୋଗ କରିବ ? ଈଶ୍ଵର ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ଗଣନା କରନ୍ତି | କିଏ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା ଦେବ ? ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁ ତ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ, ବରଂ ସେ ଉଦ୍ଧାପିତ ହେଲେ, ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଅଛନ୍ତି, ସେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିବେଦନ କରୁଅଛନ୍ତି | ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେମରୁ କିଏ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବ ? କି ଲେଖ, କି ସଙ୍କଟ, କି ତାଡ଼ନା, କି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ, କି ଉଲଙ୍ଘନା, କି ବିପଦ, କି ଖଡ୍ଗ ? ରୋମୀୟ ୮:୩୨-୩୫ |

୨

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ଯେ ଈଶ୍ଵର ପ୍ରକୃତରେ ବିଶ୍ଵାସୀଙ୍କୁ ଧର୍ଯ୍ୟ ଧରିବାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯଦି ସେ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ | କିନ୍ତୁ ଯଦିଓ ସମସ୍ତ ଜିନିଷ, ଯାହା ବିଶ୍ଵାସରେ ସ୍ଥିର ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଯାହା ଈଶ୍ଵର ବିଶ୍ଵାସକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିବେ, ତାହା ତିଆରି ହୋଇଛି | ଏହାର ବ୍ୟବହାର ପରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଆନନ୍ଦ ଲଢ଼ାର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ଯେ ଏହା ସ୍ଥିର ରହିବ କି ନାହିଁ | ଏହି ଧାରଣା ପାଇଁ ଏକ ଖୋଲାଖୋଲି ପେଲାଗିଆନିଜିମ୍ ଅଛି, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଲୋକଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବ, ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମାନର ଚୋରି କରେଇ ଥାଏ, ସୁସମାଚାରର ତତ୍ତ୍ଵର ଚୁକ୍ତିନାମା ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଯାହା ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ଗର୍ବ କରିବାର ସମସ୍ତ କାରଣ ନେଇଥାଏ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସା ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ | କେବଳ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ କୃପା ପାଇଁ ଅନୁଗ୍ରହ; ଏବଂ ପ୍ରେରିତଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ, ଯିଏ ଘୋଷଣା କରେ: "ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦିବସରେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନିନ୍ଦନୀୟ ହୁଅ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥିର ରଖିବେ" ୧କରିକ୍ତୀୟ 1:8

୩

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ଵାସୀ ଏବଂ ପୁନଃଜନ୍ମ କେବଳ ବିଶ୍ଵାସକୁ ନ୍ୟାୟ ଦେବା ଠାରୁ ଏବଂ ଅନୁଗ୍ରହ ଏବଂ ପରିତ୍ରାଣରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚିତ୍ତପାରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରାୟତଃ ଏଥିରୁ ଖସିଯାଏ ଏବଂ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ହଜିଯାଏ | କାରଣ ଏହି ଧାରଣା ପ୍ରେରିତ ପାଉଲଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ଶବ୍ଦର ବିପରୀତ ଭାବରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅନୁଗ୍ରହ, ଯଥାର୍ଥତା, ପୁନଃନିର୍ମାଣ ଏବଂ ଜାରି ରଖିବା ଶକ୍ତିହୀନ

କରିଥାଏ: "କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପାପୀ ଥିବା ସମୟରେ ସୁଦ୍ଧା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ, ସେଥିରେ ଈଶ୍ଵର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣା ପ୍ରେମ ସପ୍ରମାଣ କରୁଅଛନ୍ତି । ଅତଏବ, ଏହା ଆହୁରି ସୁନିଶ୍ଚିତ ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ତାହାଙ୍କ ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହେବାରୁ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ କ୍ରୋଧରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା" ରୋମୀୟ ୫:୮-୯ | ଏବଂ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନଙ୍କ ବିପରୀତ: "ଯେ କେହି ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ, ସେ ପାପ କରେ ନାହିଁ, କାରଣ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବୀଜ ତାହାଠାରେ ରହେ, ଆଉ ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ହେବାରୁ ପାପ କରି ପାରେ ନାହିଁ" ୧ ଯୋହନ ୩:୯ | ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟର ବିପରୀତ: "ପୁଣି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦିଏ, ଆଉ ସେମାନେ କଦାପି କେବେ ହେଁ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ ନାହିଁ, ପୁଣି, କେହି ମୋ' ହସ୍ତରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ହରଣ କରିବ ନାହିଁ । ମୋହର ପିତା ମୋତେ ଯାହା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତାହା ସବୁଠାରୁ ବହୁମୂଲ୍ୟ, ଆଉ ପିତାଙ୍କ ହସ୍ତରୁ କେହି ତାହା ହରଣ କରି ପାରେ ନାହିଁ" ଯୋହନ ୧୦:୨୮,୨୯ |

୪

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ସେହି ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ଵାସୀ ଏବଂ ପନଃନିର୍ମାଣ ପାପକୁ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇପାରେ ଅନ୍ୟ ବାକ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିପାରେ | ଯେହେତୁ ସେହି ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ, ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପତ୍ରର ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟର ୧୭-୧୭ ପଦରେ କହିଛନ୍ତି "ଯେଉଁମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାପ କରନ୍ତି ସେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ସେ ବାରଣ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ତୁରନ୍ତ ୧୮ ପଦରେ ଏହା ଯୋଗ କରି କହିଛନ୍ତି: "ଯେ କେହି ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ, ସେ ଯେ ପାପ କରେ ନାହିଁ, ବରଂ ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ହୋଇ ଆପଣାକୁ ରକ୍ଷା କରେ, ଆଉ ପାପୀୟା ତାହାକୁ ସ୍ଵର୍ଗ କରେ ନାହିଁ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ" ୧ ଯୋହନ ୫:୧୮ |

୫

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ଏକ ବିଶେଷ ପ୍ରକାଶନ ବିନା ଏହି ଜୀବନରେ ଭବିଷ୍ୟତର ଦୃଢ଼ତା ବିଷୟରେ ଆମର ନିଶ୍ଚିତତା ନାହିଁ | କାରଣ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ବିଶ୍ଵାସୀଙ୍କ ନିଶ୍ଚିତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏହି ଜୀବନରେ ଦୂର ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ଥିବାବେଳେ ପାପିଷ୍ଟଙ୍କ ସନ୍ଦେହ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ଏହି ନିଶ୍ଚିତତାକୁ ଏକ ବିଶେଷ ଭାବରେ ପୁନର୍ବାର ମଣ୍ଡଳୀରେ ପ୍ରବେଶ କରାଗଲା । ଏବଂ ଅସାଧାରଣ ପ୍ରକାଶନରୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଚିହ୍ନରୁ ଏବଂ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିରନ୍ତର ପ୍ରତିଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକରୁ ନିର୍ଗତ ହୁଏ | ତେଣୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ କହୁଛନ୍ତି "ଉଚ୍ଚସ୍ଥ ବିଷୟ କି ନୀଚସ୍ଥ ବିଷୟ କି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସୃଷ୍ଟି ବସ୍ତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶିତ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେମରୁ ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରି ପାରିବ ନାହିଁ, ଏହା ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣେ" ରୋମୀୟ ୮:୩୯; ଏବଂ ଯୋହନ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି "ଯେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରେ, ସେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ରହେ ଓ ସେ ତାହାଠାରେ ରହନ୍ତି; ଆଉ ସେ ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ରହନ୍ତି, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଦତ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଜାଣୁଅଛୁ" ୧ ଯୋହନ ୩:୨୪ |

୬

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ସ୍ଥିରତା ଏବଂ ନିଜ ଚରିତ୍ର ଏବଂ ପ୍ରକୃତିରୁ ପରିତ୍ରାଣର ନିଶ୍ଚିତତାର ତତ୍ତ୍ଵ ଏକ ଶରୀରର ନିଶା ଅଟେ ଏବଂ ଧାର୍ମିକତା, ଉତ୍ତମ ନୈତିକତା, ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପବିତ୍ର ବ୍ୟାୟାମ ପାଇଁ କ୍ଷତିକାରକ, କିନ୍ତୁ ବିପରୀତରେ ଏହା ସନ୍ଦେହ କରିବା ପ୍ରଶଂସନୀୟ, ଏହିଗୁଡ଼ିକ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ସେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ଶକ୍ତି ଏବଂ ବାସ କରୁଥିବା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ | ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନଙ୍କ ବିରୋଧ କରନ୍ତି, ଯିଏ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପତ୍ରରେ ବାକ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଇବା ସହିତ ବିପରୀତ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: "ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଅଟୁ, ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ହେବା, ତାହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ, ସେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସଦୃଶ ହେବା, କାରଣ ସେ

ଯେପରି, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହିପରି ତାହାକୁ ଦର୍ଶନ କରିବା । ଆଉ ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କଠାରେ ଏହି ଭରସା ସ୍ଥାପନ କରିଅଛି, ସେ ଯେପରି ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି, ସେ ସେହିପରି ଆପଣାକୁ ପବିତ୍ର କରେ" ୧ ଯୋହନ ୩:୨-୩ । ଆହୁରି ଅଧିକ, ଏଗୁଡ଼ିକ ବିରୋଧୀ ସାଧୁମାନଙ୍କ ଉଦାହରଣ ହାରା, ଉଭୟ ପୁରାତନ ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମ, ଯଦିଓ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ତା ଏବଂ ପରିତ୍ରାଣ ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲେ, ତଥାପି ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବଂ ଧାର୍ମିକତାର ଅନ୍ୟ ବ୍ୟାୟାମରେ ନିରନ୍ତର ଥିଲେ ।

୭

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ଯେଉଁମାନେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ କେବଳ ସେହି ସମୟ ବ୍ୟତୀତ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଯଥାର୍ଥ ଏବଂ ସଂରକ୍ଷଣ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ନୁହଁନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜେ, ମାଥୁ ୧୩:୨୦; ଲୁକ ୮:୧୩ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ, ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଚିହ୍ନଟା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଏହି ଅବଧି ବ୍ୟତୀତ, ଯେଉଁମାନେ କେବଳ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତିନିଗୁଣ ପାର୍ଥକ୍ୟ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ପୂର୍ବ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ପଥର ଭୂମିରେ ମଞ୍ଜି, କିନ୍ତୁ ଶେଷଟି ଭଲ ଭୂମି କିମ୍ବା ହୃଦୟରେ; ପୂର୍ବର ମୂଳ ବିନା, କିନ୍ତୁ ଶେଷଟିର ଦୃଢ଼ ମୂଳ ଅଛି; ପୂର୍ବଗୁଡ଼ିକ ଫଳହୀନ, କିନ୍ତୁ ଶେଷଟି ସ୍ଥିରତା ଏବଂ ସ୍ଥିରତା ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ପରିମାଣରେ ସେମାନଙ୍କର ଫଳ ଆଣିଥାଏ ।

୮

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ଯେ ଏହା ପ୍ରଥମ ପବିତ୍ରକରଣ ଅନୁଭୂତି ହରାଇ ପୁନର୍ବାର ଏବଂ ଅନେକ ସମୟରେ ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମ ହେବା ଅବିଶ୍ୱାସନୀୟ ନୁହେଁ । ଏହି ଉପଦେଶ ହାରା ଏମାନେ ଇଶ୍ଟିରଙ୍କ ବଂଶର ଅକ୍ଷୟତାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ଆମେ ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମ ହୋଇଥାଉ । ପ୍ରେରିତ ପିତରଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର ବିପରୀତ: "ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ୍ଷୟଶୀଳ ବୀଜରୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଅକ୍ଷୟ ବୀଜରୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଇଶ୍ଟିରଙ୍କ ଜୀବନ୍ତ ଓ ନିତ୍ୟସ୍ଥାୟୀ ବାକ୍ୟ ହାରା ନୂତନୀକୃତ ହୋଇଅଛ" ୧ ପିତର ୧:୨୩ ।

୯

ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିନାହାନ୍ତି ଯେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସନୀୟ ଭାବରେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଚାଲିବା ଉଚିତ୍ । କାରଣ ସେମାନେ ନିଜେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିରୋଧ କରନ୍ତି, ଯିଏ କୁହନ୍ତି: "କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସ ଯେପରି ଲୋପ ନ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ (ଶିମୋନ), ନିମନ୍ତେ ନିବେଦନ କଲି," ଲୁକ ୨୨:୩୨; ଏବଂ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରକ ଯୋହନ, ଯିଏ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କେବଳ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ନାହାନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି: "ପବିତ୍ର ପିତା, ତୁମ୍ଭ ନାମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କର (ଯେଉଁ ନାମ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଦେଇଅଛ), ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପ୍ରକାର ଏକ, ସେମାନେ ସେପ୍ରକାର ଏକ ହୁଅନ୍ତି" ଏବଂ "ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଗତରୁ ଘେନିଯାଅ ବୋଲି ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମହତ୍ତ୍ୱ ରକ୍ଷା କର ବୋଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି" ଏବଂ " ମୁଁ କେବଳ ଏମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଏମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟ ହାରା ଯେଉଁମାନେ ମୋ'ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି" ଯୋହନ ୧୭:୧୧, ୧୪, ୨୦ ।

ଉପସଂହାର

ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି ବେଲଜିୟମ ଚର୍ଚ୍ଚରେ ବିବାଦୀୟ ହୋଇଥିବା ପାଞ୍ଚଟି ଅନୁଲେଖକୁ ସମ୍ମାନ କରୁଥିବା ଓଡ଼ିଆ ତତ୍ତ୍ୱର ସ୍ପଷ୍ଟ, ସରଳ ଏବଂ ଚତୁର ଘୋଷଣା; ଏବଂ ତୁଚ୍ଚଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ, ଯାହା ସହିତ ସେମାନେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିଥିଲେ । ଏହି ତତ୍ତ୍ୱ, ସିନୋଦ ବିଚାର କରନ୍ତି ଯେ ଇଶ୍ଟିରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ ଅଲିତ ହେବେ ଏବଂ ସଂସ୍କୃତିତ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକର ସ୍ୱୀକୃତି ପାଇଁ ସହମତ ହେବେ ।

ଯେଉଁଠାରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଏ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି ଆଚରଣ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ହୋଇନଥିଲା, ସେମାନେ ଜନସାଧାରଣକୁ ମନାଇବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରି ସମସ୍ତ ସତ୍ୟ, ସମାନତା ଏବଂ ଦାନକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିଛନ୍ତି ।

- ପୂର୍ବନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଂସ୍କାରିତ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକର ତତ୍ତ୍ୱ ଏବଂ ଏଥିରେ ସଂଲଗ୍ନ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ, ନିଜର ପ୍ରତିଭା ତଥା ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା, ସମସ୍ତ ଧର୍ମରୁ ଏବଂ ଧର୍ମିକତାରୁ ମନୁଷ୍ୟର ମନକୁ ଦୂରେଇ ଦିଏ । ଶୟତାନ, ଏବଂ ଶୟତାନର ଗଡ଼, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଛି; ଏବଂ ଯେଉଁଠାରୁ ସେ ବହୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଘାତ କରୁଛି, ଏବଂ ଉଭୟ ନିରାଶା ଏବଂ ନିରାପତ୍ତା ଦ୍ୱାରା ମାରାତ୍ମକ ଭାବରେ ଆକ୍ରମଣ କରୁଛି ।
- ଏହା ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପାପର ଲେଖକ, ଅନ୍ୟାୟ, ଅତ୍ୟାଚାର, କପଟୀ, ଏହା ଅସଂଯୁକ୍ତ ଯୈର୍ଯ୍ୟ, ମାଣିକବାଦ, ଅସ୍ୱାଧୀନତାବାଦି, ତୁର୍କିବାଦି ଛଡା ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ ।
- ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ନିରାପଦ କରିଥାଏ । ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୌଣସି ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ; ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ନିରାପଦରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ବଡ଼ ଜନ୍ମନ୍ୟ ଅପରାଧ ଘଟାଇ ପାରନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ପୁନର୍ବାର ସାଧୁମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ୍, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ସେମାନଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣରେ କୌଣସି ସହାୟକ ହେବ ନାହିଁ ।
- ସେହି ସମାନ ଉପଦେଶ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ଯେ, ଇଶ୍ୱର, ନିଜ ଇଚ୍ଛାର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା, ପାପ ପ୍ରତି ସର୍ବନିମ୍ନ ସମ୍ମାନ କିମ୍ବା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ବିନା, ଜଗତର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଂଶକୁ ଅନନ୍ତ ଦୋଷ ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରିସାରିଛନ୍ତି; ଏବଂ, ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ସେହିଭଳି ଜଙ୍ଗଲରେ ନିର୍ବାଚନ ହେଉଛି ଝରଣା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟର କାରଣ । ଅଶୁଭତା ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦ ହେଉଛି ଅବିଶ୍ୱାସର କାରଣ । ଅନେକ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମାତାମାନଙ୍କ ସ୍ତନ ନିକଟରୁ ଦୋଷୀ ହୋଇ ଅତିଶୟ ଭାବରେ ନର୍କରେ ପଶିଗଲେ; ଯାହା ଦ୍ୱାରା, ବାପ୍ତିସ୍ମ, କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ମରେ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରାର୍ଥନା, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦର ଲାଭ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ; "ଏବଂ ସମାନ ପ୍ରକାରର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ, ଯାହା ସଂସ୍କାରିତ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମା ସହିତ ଘୃଣା କରନ୍ତି ।

ସେଥିପାଇଁ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ତର୍କର ଏହି ସିନୋଦ, ଯେତିକି ଲୋକ ଆମ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମକୁ ଡାକନ୍ତି, ସଂସ୍କାରିତ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକର ବିଶ୍ୱାସର ବିଚାର କରିବାକୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିଥ୍ୟାରେ ରହିନାହିଁ ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଘେରି ରହିଅଛି । ପ୍ରାଚୀନ ଏବଂ ଆଧୁନିକ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିରୁ, ପ୍ରାୟତଃ ଅସାଧୁ ଭାବରେ ଉଦ୍ଧୃତ, କିମ୍ବା ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ବିଦେଶୀ ଅର୍ଥରେ ଲଢ଼ିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ନିଜେ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକର ସର୍ବସାଧାରଣ ସ୍ୱୀକାରରୁ, ଏବଂ ଓଡ଼ିଆ ଉପଦେଶର ଘୋଷଣା, ସମସ୍ତ ସିନୋଦର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ସର୍ବସମ୍ମତି କ୍ରମେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଛି ।

ଅଧିକତ୍ରୁ, ସିନୋଦ ନିଜକୁ ଗଣନାକାରୀଙ୍କୁ ଚେତାବନୀ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିବା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଭୟଙ୍କର ବିଚାରକୁ ବିଚାର କରିବାକୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ । ଦୁର୍ବଳମାନଙ୍କର ବିବେକକୁ ଦୁଃଖ ଦେବା ପାଇଁ ଏତେଗୁଡ଼ିଏ ମଣ୍ଡଳୀର ସ୍ୱୀକାର; ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱସ୍ତର ସମାଜକୁ ସନ୍ଦେହ କରିବା ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରିବା ପାଇଁ ଶେଷରେ, ଏହି ସିନୋଦ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାରରେ ଉତ୍ସାହିତ କରନ୍ତି, ଉଭୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଏହି ଉପଦେଶକୁ ପରିଚାଳନା କରିବାରେ ନିଜକୁ ଧାର୍ମିକ ଏବଂ ଧାର୍ମିକତା ଭାବରେ ଆଚରଣ କରିବାକୁ; ଏହାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା, ଏବଂ ବଚ୍ଚବ୍ୟରେ, ଲିଖିତ ଭାବରେ, ଇଶ୍ୱରୀୟ ନାମର ଗୌରବ, ଜୀବନର ପବିତ୍ରତା ଏବଂ ଦୁଃଖୀ ଆତ୍ମାଙ୍କ ସାହୁକାର; ବିଶ୍ୱାସର ଅନୁରୂପ ଅନୁଯାୟୀ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ, କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ଭାବନା ନୁହେଁ, ସେମାନଙ୍କର ଭାଷା ମଧ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ; ଏବଂ, ସେହି ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟାଂଶରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା, ଯାହା ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ଜାଣିବା ପାଇଁ ପାଳନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ସୀମା

ଅତିକ୍ରମ କରେ; ଏବଂ ସଂସ୍କାରିତ ଚର୍ଚ୍ଚଗୁଡ଼ିକର ଉପଦେଶକୁ ହିଂସାମୂଳକ ଆକ୍ରମଣ କିମ୍ବା ଏପରିକି ଅପମାନିତ କରିବାର ଏକ ବାହାନା ସହିତ ଅସମ୍ମାନ ସୋଫିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିପାରନ୍ତି ।

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଯିଏ ପିତାଙ୍କ ଡାହାଣ ପଟେ ବସିଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉପହାର ଦିଅନ୍ତି, ଆମକୁ ସତ୍ୟରେ ପବିତ୍ର କରନ୍ତୁ, ଯେଉଁମାନେ ଭୁଲ୍ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟକୁ ଆଣନ୍ତୁ, ଯେଉଁମାନେ ସଠିକ୍ ତତ୍ତ୍ଵର ମୁଖ ବନ୍ଦ କରିଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଶେଷ କରନ୍ତି ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ବିଚକ୍ଷଣତାର ଆତ୍ମା ସହିତ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ବିଶ୍ଵସ୍ତ ସେବକ, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ବକ୍ତବ୍ୟ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୌରବ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କକରଣ ପାଇଁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତି ଆମେନ୍ ।

ହେଉଛି ଆମର ବିଶ୍ଵାସ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଯାହା ଆମେ ଆମର ନାମ ଗ୍ରହଣ କରୁ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଦେଇଥାଉ । ଏଠାରେ କେବଳ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି, ସହକାରୀ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି, ଏବଂ ସିନୋଦର ସଚିବ ଏବଂ ତତ୍ ଚର୍ଚ୍ଚରେ ଥିଲେଲୋକି ପ୍ରଫେସରମାନଙ୍କର ନାମ ନୁହେଁ, ବରଂ ସିନୋଦରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ନାମ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତୁ, ଯାହା ନିଜ ନିଜ ଚର୍ଚ୍ଚର ପ୍ରତିନିଧୀ ଭାବରେ ଅଟେ, ଗ୍ରେଟ୍ ବ୍ରିଟେନର ପ୍ରତିନିଧୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ଇଲେକ୍ଟୋରାଲ୍ ପାଲାଟିନେଟ୍, ହେସିଆ, ସ୍ଵିଜରଲ୍ୟାଣ୍ଡ, ଝେଚେରୋ, ରିପବ୍ଲିକ୍ ଏବଂ ଚର୍ଚ୍ଚ ଅଫ୍ ଜେନେଭା, ରିପବ୍ଲିକ୍ ଏବଂ ଚର୍ଚ୍ଚ ଅଫ୍ ବ୍ରେମେନ, ରିପବ୍ଲିକ୍ ଏବଂ ଚର୍ଚ୍ଚ ଅଫ୍ ଏମଡେନ୍, ଡୁଚି ଅଫ୍ ଗେଲର୍ଡଲ୍ୟାଣ୍ଡ ଏବଂ ଜୁଡ଼ିଫେନ୍, ଦକ୍ଷିଣ ହଲାଣ୍ଡ , ନର୍ଥ ହଲାଣ୍ଡ, ଜେଲ୍ୟାଣ୍ଡ, ଉଟେରେଟ୍ ପ୍ରଦେଶ, ଫ୍ରିଜଲ୍ୟାଣ୍ଡ, ଟ୍ରାନ୍ସିଲଭାନିଆ, ଗ୍ରୋନିଙ୍ଗେନ୍ ଏବଂ ଓମଲ୍ୟାଣ୍ଡ, ଡେଣ୍ଟ୍, ଫ୍ରେଞ୍ଚ ଚର୍ଚ୍ଚଗୁଡ଼ିକ ।